

Κυριακή Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κυριε εε κε κραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου πει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_α ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_α

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^γ_α θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^γ_α ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_α και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_α

Μ η εκ κλινης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Κ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**
α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου **π**
α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συνεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλωντων εργαζομενων την ανομι

π
α
αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** ρι φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ _α ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π _α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ _α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π _α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Π _α

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π _α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ _α ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π_α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ_δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π_α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π_α και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων ^π_α ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ρ και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε ε κρων ρ ο τι αυ τος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ρ φ ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων π ρ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δευτε λαοι υμνησωμεν και προσκυ

νησωμεν Χριστον **π**δοξαζοντες

αυτου την εκνεκρωνα αααστα

ααασιν **π**οτι αυτος εστι ιιιν

ο Θεοοος ηηημων **Δ**οεκ

της πλανης του ουεχθρουου του κο

σμον λυυ τρωσαααμεεεε

πνος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ευφρανθητε εεεουραανοι **π**

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Μη προσευξώ με ἑθαφάρισα ἰ

κωὼς ἀδέλφοι **π**ο γὰρ ὑψωνε

αὐτον τὰ πειεῖνω θη η η η σε

ε ε ε ται **π** τὰ πεινω θω μενε ναν τι

ον του Θεου ου τε ελω νι ι κως **π** δι

α νηστειας κρα α α α ζο ο ο ον τες **π**

ι λα σθη τι η μιν ο Θεος τοι ο ις α μα

α α αρ τω ω ω ω λ ο ις **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φ α ρ ι σ α ι ο ς κ ε ν ο δ ο ξ ι α ν ι κ ω

μ ε ε ν ο ς π και Τ ε λ ω ν η ς τ η μ ε τ α

ν ο ι ο ι ο ι ο ι α α κ λ ι ν ο ο ο μ ε ε ε

ν ο ο ς Δ φ προ σ η λ θ ο ο ν σ ο ι τ ω μ ο ο ο

ο ν ω ω Δ ε σ π ο ο ο ο τ η π α λ λ ο

μ ε ν κ α υ χ η σ α μ ε ε ν ο ς ε σ τ ε ρ η η θ η τ ω ν

α γ α α θ ω ν π ο δ ε μ η φ θ ε γ ξ α μ ε ε ν ο ς

η ξ ι ω θ η η τ ω ν δ ω ω ω ω ρ ε

ε ε ε ω ν π εν τ ο υ ο υ τ ο ι ς τ ο ι ο ι ς σ τ ε ν α α γ

μοις ^π στη ρι ξον με Χρι στε ο Θε ος ω ως φι

λα α α αν θρω ω ω ω προς ^π

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἄ ε ε γε ε ε Συ με ε ων ^π τι να

φε ε ρων ε εν α αγ κα α λαις εν

τω ω ω να ω ω α γαα α αλ λη ^π

τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας ^γ Νυν η λευ

θε ε ρω ω μαι ^γ ει δον γαρ το ον Σω

τη η η η ρα α α α μου ^π Ου τος ε στιν

ο εκ Παρ θε ε ε νου τε εχ θεις ^π ου τος

εστιν ο εκ Θεου ου ου ου Θεος

Λοος ο γος ο σαρκω θει ει εις δι

η η μας και σωσας τον ανθρωπον

Αυτον προ ο σκυνη η η η σω

ω ω ω μεν

Στίχ. Αινείτε τον Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Δε ε ε ε ε χου ου ου Συ με ε ων

ον υπο τον γνον Μωσης νο μο

ο θε ε του ουν τα προ ε ω ρα ε ε

ε εν Σι ι ι ι να βρεφος γε νο με

ε νον νο μω υ υ υ υ πο ο ταττο ο ο

με ε ε νο ον Δ Ου τος ε στιν ο δι α

νο ο ο ο μου ου λα λη η η η σας π ρ

ου τος ε στιν ο εν Προ φη η η ταις ρη η

θεις π ρ ο σαρ κω θει ει εις δι η η μας ρ ρ

και σω σας τον α ανθρωω πον ρ ρ Α αυ τον

προ ο σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν π ρ

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δ ε ε ευ τε ε ε και η η μεις π ρ α

σμα σιν εν θε οισ Χρι στω ω συ να

αν τη η θω ω μεν ρ ρ και δε ξω με θα α

α α α α α αυ τον π ρ ου το σω τη ρι

ι ον ο Συ με ω ων ε ω ω ω

ρα α α α κεν π Ου τος ε στιν ον ο

Δα βι ι ι ι ιδ κα ταγ γε ε ε ελ

λει π ου τος ε στιν ο εν Προ φη η ταις

λα λη η η η σας π ο σαρκω

θει ει ει εις δι η η μα ας και νο μω

φθεγ γο ο με ε νος Α αυ τον προ ο σκυ νη η

η η σω ω ω ω μεν π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π αν το κρα το ορ Κυ ρι ι ε **β λ**

οι δα α πο ο σα δυ υ νανται τα δα α

α α κρυ υ υ υ α **δ** Ε ζε κι α

αν γαρ εκ των πυ λων του θα να α του α

νη η η γα α α γον **Δ** τη ην α

μαρ τω ω λον **Δ** εκ των χρο νι ι ων πται

σμα των ερ ρυ υ υ υ σα α α αν το **δ**

τον δε τε ε λω ω νην **β λ** υ περ τον φα

ρι σαι ον ε ε δι και αι αι ω

ω ω ω σαν **Δ** και δε ε ε ε ο ο ο ο

μαι **Δ** συν αυ τοι οις α ρι θμη η η η σας

ε ε λε η η η σο ο ο ον με ς

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην π ς

Τ ην παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πωνσπα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου ου σαν π ς την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ υ λην π ς υ υ

μνη σω ω μεν Μα ρι αν την Πα αρ θε ε ε

ε ε νον π ς των Α σω μα τω ω ν το ο α

α σμα και των πι στω ν το ε εγ κα λ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π αυ τη γαρ α νε

δει ει ει χθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος ^π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχθρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν ^π και θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου ^π και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ους ε εχθρου ου ους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος ^π και

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

Τ ὠ πα θεισου Χριστε παθων η λευ θε ρω

θη μεν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο

ρας ε λυ τρω θημεν Κυ ρι ε δο ξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Α γαλ λι α σθω η κτι σις **π** ου ρα

νοι οι ευ φραι νε σθω σαν **π** χει ρας κρο τει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας **Δ** ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το **π** πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

π
α
πος

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε π α ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν π α Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη π α και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το π α Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη π α Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η **Δ** αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον **δ**

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα **Δ** **δ**

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι **π** **ρ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** **ρ** μου ρο φο ροι μου υ ρα

φερουσαι **Δ** **δ** με τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον **π** **ρ** και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε λε ος **π**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ̅ π̅ ρ̅ Π̅α̅.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Β ε βα ρη με νων των ο φθαλμων μου

εκ των α νο ο μι ι ω ω ων μου **π**

ου δυ να μαι α τε νι ι σαι αι και ι ι

δ^Δειν ^Δτον αι θε ρα α του ου ου ου ου

ου ρα α α α νου ^παλ λα δε ξαι με

ως το ον Τε ε λω ω νην ^Δμε τα νο

ου ου ουν τα α Σω ω ω τηρ ^Δκαι

ε λε η σο ο ο ον με ^Δ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πά.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην ^π

Ο πα λαι ο ος η με ε

ρω ων νη πι α α α α σας σα αρ κι ^κ

υ πο Μητρος Πααρ θε ε ε νου τω Ι ε

ρω προ σα γε ε ται ^Δ του οι κει ει ει

ει ου ου νο ο ο μου πληρων το ο ε

πα α α α αγ γε ε ε ελ μα ^π ο ο

ο ο ον Συ με ε ων ^κ δε ξα με

νο ος ε ε ε λε ε ε ε γε ^κ νυν α

πο λυ υ εις εν ει ρη η η η η

νη κα τα το ρη μα σου τον δου ου ου ου

ου λο ο ο ον σου ^π ει δον γαρ οι ο φθα

αλ μοι οι οι μου ^κ το σω τη η ρι ο ον

σου Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε ^π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σου ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων
Ιουδαιων δκαιστρωτωνφυλασ
σοντωντοαχραντονσουσωωμαα
νεστηστριημεροςΣωτηρ δδωρουμενος
τωκοσμωτηνζωην πδιατουτοαι
Δυναμειστωνουρανων δεβωνσοι

Ζω ο δο ο τα ^πδο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε ^Δδο ο ξα τη Βασι λει α

σου ^Δδο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ρΠά.

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο

το κε Παρ θε νε ^Δεκ σου γαρ α νε τειλεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο

Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει π ρ ε υ

φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε Δ δ

δε ξα α μενος εν αγ κα λαιστον ε λευ

θε ρω την των ψυ χων η μων Δ δ χα ρι ζο

μενον η μιν και την Α να στα σι ι ι ι ν π ρ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέύστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἦδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπεσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὁδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβερά τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

ᾠχος β΄. Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὦ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

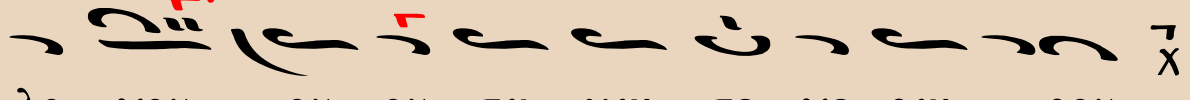
νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α αστουου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
 ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α΄: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β΄: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ
ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ
σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν
καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Χ αι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο
το κε Παρ θε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τειλεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο
Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει **π** ευ
φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε **Δ**
δε ξα α μενος εν αγ κα λαιστον ε λευ
θε ρω την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο
μενον η μιν και την Α να στα σι ι ι ιν **π**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φαν εν η

μιν Δ εϋ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**ικαιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςΣωτηρ **Δ**ιδωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**α δια του το αι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**αδοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε **π**
ρ

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **ρ** Πά.

Χ αι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο

το κε Παρ θε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τειλεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο

Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει **π** **ρ** ευ

φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε **Δ** **ρ**

δε ξα α μενος εν αγ καλαιστον ε λευ
 θε ρω την των ψυχων η μων δι χα ρι ζο
 μενον η μιν και την Α να στα σι ι ι ιν π ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
 νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
 ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
 δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
 προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
 Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν
 μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος
 συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ
 ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας,
 τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα, παρεγένοντο ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ

τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ μαθήτριάι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π Ϟ υ λο γη τος ει ει
ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κ ρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θεο ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῶ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορία.

Ἄντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἄντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῶ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,

Ἄβ' Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,

‘Ο β’ Χορός· παρῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ε ου η τρο παι ου χος δε ξι α **Δ** θε ο

πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξα σται **π** αυ

τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε

ναν τι ους ε θραυσε **π** τοις Ι στρα η λι ταις

ο δον βυ θου καινουργη η σα σα **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου

ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν, ἣν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθηναι πρὸς σέ, δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα ἀνειμέναι, καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π_α**ο**
μο νος ει δωστηστων βρο των ου σι

 π_α
ας την α σθε νει αν **α** και συμ πα θως αυ

 π_α
την μορφω σα μενος **α** πε ρι ζω σο ον με εξ

 Δ_α
υ ψουςδυνα μιν **δ** του βο αν σοι **Α** γι ος ο

να ος ο εμ ψυ χος **Δ**ιτης α φραστου σου

δο ξηςφι λα ανθρωπε **π**
ρ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὺδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται,
ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς,
ὑψηλοκάρδιος πᾶς, οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας
φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ πλοῦτον δικαιοσύνης, τῶν παθῶν
δὲ σκορπίζει, ἢ ταπείνωσις πληθύν, ἣν μιμουμένους
ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος,
κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω,
τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς,
ἐπικουρίας Ἀγνή, πάσης βλάβης δυσχερῶν
ρύόμενος.

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον
Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου
αἵματι».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,
πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ
χειῖρας προτείνων ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, πρωτόπλαστον
ἐμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας
ἐπέφανε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος
σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως
νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ
κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς
Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ
Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν

παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό, Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δείλαιον Φαρισαῖον, μεγαλορρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλά, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες, κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ, νῦν δὲ Συμεών,

τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθῶς ἠπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἔτερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη· θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεσιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὄδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν, ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνία, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδέμ τῇ θαυμαστῇ, ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι

Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.
Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνεν εἶδος ἀρίστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλω.

Στίχοι

Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,
Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν
Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου
ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι

Φαρισαΐζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ὧ ταπεινὸς δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ τριώδιον

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου

πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Γα

ᾠδὴ Α'.

Χ

ερ σον α βυ υσ σο

το ο ο ο κο ον πε δον η η λι

ι ι ος ε ε πε πο ο λευ σε ε ε

πο ο ο ο τε ε ω σει τει χο ος

γα αρ ε πα α α α α γη ε

ε κα τε ε ε ε ε ρω ω θεν υ υ

υ υ δω ωρ λα ω πε ζο πον το ο

πο ρου ου ουουν τι και θε α ρε ε στω

ως με ελ πο ο ο ον τι ι Α σωμεν

τω ω ω ω Κυ υ ρι ι ι ω

χορός: εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο

ο ο ο ξα α α α σται αι αι

Ὠδὴ Γ'.

Γ ο στε ε ε ρε ε ε ε ε

ω ω μα α α α α των ε ε πι ι

σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω ων ^π

[♀] στε ρε ε ε ε ω ω ω σο ον Κυ υ

ρι ι ε ε ε τη ην Ε εκ κλη σι ι

ι ι α αν ^π η η η ην ε ε κτη

η η σω ^κ τω ω τι μι ι ι ι ω σου ου

αι αι αι αι αι αι μα α α α

τι ι ι ^Γ

Ὠδὴ Δ'.

Θ κα α λυ ψε ε ε εν

[♂] ου ου ρα νου ου ους η α α ρε ε

ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου

ου ου ου α α α γι ι α α σμα

το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης

δο ο ο ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη

η ης ω ως βρε ε ε φος α αγ κα

λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε ε νο ος

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε

ε σε ε ε ε ω ω ως

Ὠδὴ Ἐ΄.

ς ει δε εν Η η σα

ι ι ι ι ας σου υμ βο ο λι ι

ι κω ω ως εν θρο νω ε ε ε πηρ

με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ

αγ γε λων δο ο ο ξης δο ο ο ο ρυ υ

φο ρου ου με ε ε ε ε νο ον

π Ω τα α α α α α λα ας

ε βο ο ο ο ο α α ε ε ε

γω ω προ γαρ ει ει ει δο ον σω ω

μαα του με νο ο ον Θε ε ε ε ο ον

π φω το ο ος α α α νε ε ε σπε

ε ε ε ε ρου και ει ρη η νης

δε ε σπο ο ο ο ο ο ζο ο ο ον

τα α τα

Ὠδὴ Γ'. βο ο ο ο η η σε ε

ε σοι οι ι δω ω ω ων ο ο πρε ε

ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο σω

τη η η ρι ι ι ι ο ον ο ο λα

οι οι οι οις ε ε πε ε ε στη Εκ

Θε ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου

ου

Ὠδὴ Ζ'. ε το ον εν πυ ρι δρο

σι ι σα αν τα ^κπαι αι δας θε ο ο

λο ο γη η η σα α αν τα ας ^πκαι

Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω ^κ

ε νοι κη η σα αν τα ^κΘε ο ο ον

Λο ο ο ο ο γο ον υ μνου ου

ου με εν ^πευ σε βως με ε ε λω

ω δου ου ουν τε ες ^πΕυ λο γη το ο ος

ο Θε ο ο ος ο των πα τε ε ε ε

ρω ων η η μω ων ^γ

’Ωδὴ Η’. **Α** ^χι νου μεν ευ λο ^χγου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ο ον π^α

Α στε εκτω πυ ρι ι ι ι ε ε

νω θε ε ε εν τες κ^α οι οι θε ο σε

βει ει ει α προ ο ε ε στω ω ω

τε ες νε ε α νι ι ι ι αι αι π^α

τη φλο γι ι δε μη η λω ω βη

θε ε ε εν τες κ^α θει ει ον υ υ μνοον ε

ε ε με ε ελ πο ον π^α Ευ λο γει τε

πα α αν τα τα ε ε ερ γα το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ον π^α και υ περ υ ψου

ου ου τε εις παν τα ας τους αι αι ω ω ω

ω ω ω ω να α α ας Γ ρρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ὁ ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁιδὴ Α΄.

Χ ερ σον α βυσ σο το κον κ ρ

πε δον η λι ος κ ρ ε πε πο λευ σε πο τε π ρ

ω σει τειχος γαρ ε πα γη κ ρ ε κα τε ε

ρω θεν υ υ δωρ π ρ λα ω πε ζο πον το πο

ρουν τι κ ρ και θε α ρε στως μελ πον τι κ ρ

Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι ω κ ρ Ὁ Β΄ Χορός.

εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α σται Γ ρρ

Ὁιδὴ Γ΄.

Τ ο στε ρε ε ω μα Δ ρ των

ε πι σοι πε ε ποι θο ο ο των π ρ ρ στε

ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν ^π_α

ην ε κτη σω ^κ_α τω τι μι ι ω σου αι

αι μα α τι ^Γ_{αα}

ᾠδὴ Δ'.

Ε

κα α λυ ψεν ου ρα

νους η α ρε τη σου Χρι στε ^κ_α της κι βω

του γαρ προελ θων του α γι α σμα το ος σου

^π_α της α φθο ο ρου Μη τρος εν τω να

ω της δο ξης σου ^κ_α ω φθηςως βρε ε φος

^κ_α αγ κα λο φο ρου με ε νος ^π_α και ε πλη

ρω θη τα παν τα της σης αι νε ε σε ε

ως ^Γ_{αα}

ᾠδὴ Ε΄.

Ω

♀

ς ει δεν Η σα ι ας συμ

βο λι κως ^κ _α εν θρο νω ε πηρ με νω Θε

ον υπ αγ γε λων δο ξηςδο ρυ φο ρου με ε νον

Ω τα λας ε βο α ε γω ^κ _α προ γαρ ει

ει δον σω μα του μενον Θε ον ^π _α φω τος α α νε

σπε ρου και ει ρη νης δε σπο ο ζο ον

τα ^Γ _{αα}

ᾠδὴ ΣΤ΄.

Θ

π

βο η σε ε ε σοι _α

ι δων ο πρε ε εσβυστοις ο φθαλ μοι οις

το σω τη ρι ι ον ^π _α ο λα οις ε πε στη

Εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου ^Γ _{αα}

Ὡιδὴ Ζ΄.

C

ε τον εν πυ ρι δρο σι

σαν τα **κ** παι δας θε ο λο γη σα αν τας και

Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν τα

κ Θε ον Λο ο γον υ μνου ου μεν **π** ευ σε

βως με λω δου ου ουντες **π** Ευ λο γη τος

ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων **Γ**

Ὡιδὴ Η΄.

A

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ι ον **π**

A στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες **κ**

οι θε ο σε βει α προ ε στω τες νε α

νι ι αι **π** τη φλο γι δε μη η λω βη θεν

τες ^κ θει ον υμνον ε με ελπον ^π Ευ λο γει

τε παν τα α τα ερ γα τον Κυ ρι ον και υ πε

ρυ ψου ου ου τε εις παν τας τους αι ω ω

να α α ας ^Γ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ῥΗχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^(δὶς) ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου **Β**

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λη σα π ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος λ δ η

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον δ ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο το

ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα τε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας **δ** ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με **δ**

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας **δ**

Ἦχος λ π Πά

Ε ^χ λε η σον με ο **Θ**ε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοςτων ι κτιρ μωνσου ^χ ε ξα λειπον

το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

π^α Τ ἠν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου
βιμ κ^α και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως
τωων Σε ρα α φιμ π^α την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο γον τε κου ου σαν π^α την ον τως
Θε ο το κονσε με γα λυ υ νο ο μεν Γ
αα

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν

καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

π_α **Τ** ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βιμ **κ**_α και εν δο ξο

τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τωως των

Σε ε ρα α α α φι ιμ **π**_α την α δι

α φθο ο ο ο ρως **κ**_α Θε ον Λο γον τε

κουου ου σα αν **π**_α τη ην ον τωως Θε ο

το κον σε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο

μεν ^Γ
99

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

[♀]
Θ ε ο το ο ο κε η η η

η η η ε ελ πι ι ι ι ι ις

πα αν των τω ω ω ων Χρι στι ι ι

α α νων σκε πε φρου ου ου ρει ει

φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε ε ε

ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε ^Γ
99

Θ ν νο ο μου σκι α α και γρα αμ

μα α τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι

δω ω μεν οι οι οι πι ι ι ι στοι οι π ρ

πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο

ον Θ ε ε ε ε ω ω π ρ δι ο ο π ρ ω

το ο ο ο το ο κον Λο ο ο ο γον κ ρ

Πα τ ρ ος α α α να αρ χου ου Υι ι

ι ο ο ον κ ρ π ρ ω το το κου με νο ον

Μη η η τρι α α α α πει ει ρα

α αν δ ρ ω με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο με ε ε εν ρ ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ[♀]
ε ο το κε η η ελ πι ις πα αν
των τω ων Χρι στι ι α α νων **Γ**
Γ σκε πε
φρου ρει φυ υ λατ τε ε του ους ελ πι ι
ζον τα ας εις σε **Γ**
Γ

Ε
ν νο ο μου σκι α και γραμ μα
τι **κ**
κ τυ υ πον κα τι ι δω μεν οι πι ι στοι

π
π παν αρ σεν το την μη τρανδι α νοι γο
ον α γι ον Θε ω **π**
π δι ο πρω το ο το κον

Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον **κ**
κ πρω
το το κου με νον Μη τρι **κ**
κ α πει ραν δρω

— — — — — Γ
με γα λυ νο με ε ε εν 99

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠχος α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον α'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοῦ Τριωδίου ὅμοιον.

Ὑψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην, ταπείνωσιν δὲ μάθωμεν, τοῦ Τελώνου ἀρίστην, ἵν' ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ Σωτὴρ, ἐκουσίως, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας, συνήγειρας τὸν κόσμον σου θεϊκῇ δυναστείᾳ.

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστάς ὁ Πρεσβύτερος,
ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην,
κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς
ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ
σωτηρίαν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ρ σοι πρε πει υ υ μνος

— π
τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π

Εἰς τὸν ἄσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε

κρων ^π ει ρη νευ στον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου

^π Χρι ι στε α ξι ω στον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

F ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν

δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε

ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και

α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

α α α τρι ^π ε πα θες ως αν θρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ^π

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Μη προσευξώ με εθαφαισα ι

κωως α δε ελφοι **π** ο γαρ υψων ε

αυ τον ταπειεινωθη η η η σε

ε ε ε ται **π** ταπεινωθωμεν εναντι

ον του Θεου ουτε ελω νικως **π** δι

α νηστειας κραααα ζοοοοντες **π**

ι λασθητι ημιν ο Θεος τοιους αμα

αααρτωωωωλοις **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή

αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Φ α ρ ι σ α ι ο ς κ ε ν ο δ ο ξ ι α ν ι κ ω

μ ε ε ν ο ς **π** και Τ ε λ ω ν η ς τ η μ ε τ α

δ ν ο ι ο ι ο ι α α κ λ ι ν ο ο ο μ ε ε ε

ν ο ο ς **Δ** **φ** π ρ ο σ η λ θ ο ο ν σ ο ι τ ω μ ο ο ο

ο ν ω ω Δ ε σ π ο ο ο ο τ η **π** α λ λ ο

μ ε ν κ α υ χ η σ α μ ε ε ν ο ς ε σ τ ε ρ η η θ η τ ω ω ν

α γ α α θ ω ν **π** ο δ ε μ η φ θ ε γ ξ α μ ε ε ν ο ς

η ξ ι ω θ η η τ ω ν δ ω ω ω ω ρ ε

ε ε ε ω ν **π** ε ν τ ο υ ο υ τ ο ι ς τ ο ι ο ι ς σ τ ε ν α α γ

μ ο ι ς **π** σ τ η ρ ι ξ ο ν μ ε Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς ω ω ς φ ι

π
λα α α αν θρω ω ω ω προς **α**

Ἦχος ᾠή Γα.
♩

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

π
α **T** ου Τε λω νου και του Φα ρι σαι ου

♩ το δι α α α φο ρον **κ** ε πι γνουου **α**

♀
ου ου σα α ψυ χη η η μου ου **π**
α

♩ του μεν μι σησον την υ πε ρη φα α νον **♩**

♩ φω ω νην **Δ** του δε ζη λω ω σον την ευ κα

♩ τα νυ υ κτο ο ον ε ε ε ε ευ χη

♩ **π** ην **α** και βο ο η η η η σον **κ** ο Θε ε **α**

♩ ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω

α α μαρ τω ω λω και ε λε ε ε η

σο ο ον με ε

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

του Φα ρι σαι ου την με γα λαι χον

φω ω νη ην πι στοι οι μι ι ση η

σα α αν τε ες του δε Τε λω ω

ω ω ω νου την ευ κα τα α νυ υ υ

υ κτον ευ χην ζη η λω ω σα α α αν τες

μη τα α υ ψη λα α α φρο ο νω

ω ω μεν αλλ ε αυ τους τα α α πει

ει νου ου ουντες εν κα τα νυ ξει ει κρα α α

ξω ω ω ω ω με εν π ο Θε ος

ι λα σθηη τι ι ταις α μαρ τι ι

ι ι αι αις η η μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

αις εξ ερ γων κα αυ χη σε ε σι

φα ρι σαι αι ον δι και ου ουν τα ε

α αυ τον κα τε ε κρι να ας Κυ ρι

ι ε και τε λω νην με τρι ο πα α θη

σαν τα α και στε να αγ μοις ι λα

σμον αι αι του με ε νον β λ ε δι και αι

αι αι ω ω ω ω σας δ ου ου γαρ προ ο

σι ε εσαι δ τους με γα λο ο φρο

ο ο νας λο γι ι σμου ους ν' και τας

συν τε τριμ με ε νας κα αρ δι ι ας β λ ουκ

ε ξου ου ου ου θε ε ε ε νεις δ δι

ο ο ο και η η μεις σοι προ ο

σπι πτο ο μεν β λ εν τα α α πει ει νω

ω ω σει β λ τω ω παθον τι δι ι ι ι

η η η η μας δ πα ρα ασχουτην α α

α α φε ε ε ε σιν δ και αι το με γα ε

ε ε ε λε ε ε ε ος δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποιηθημεν **β** δι ο ανυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ δ̅ Νη̅.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

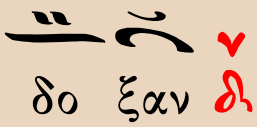
εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

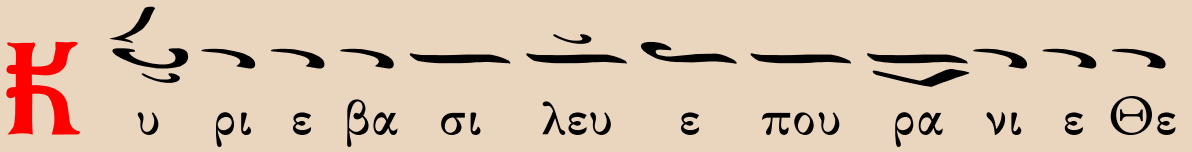
ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α **δ**

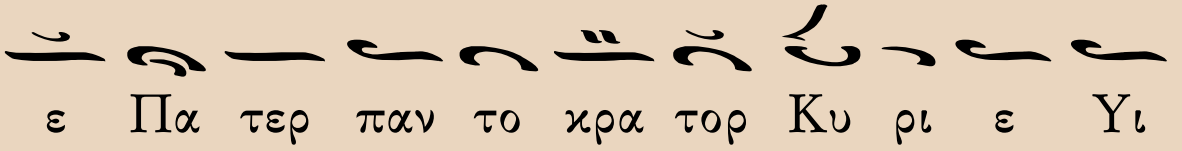
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

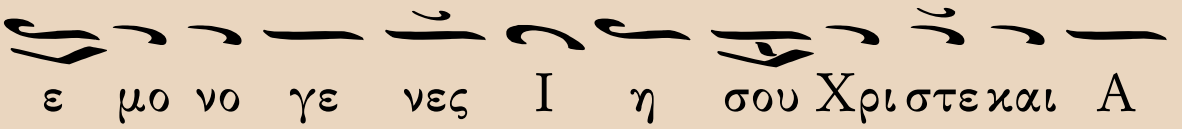
προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

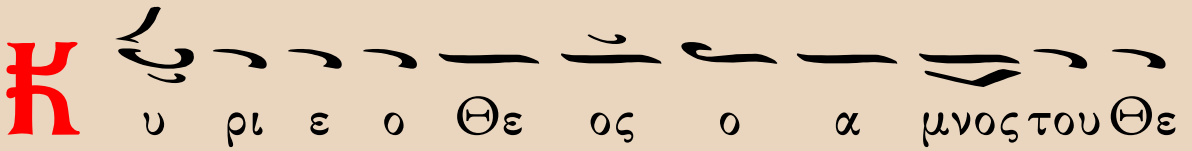
δο ξαν

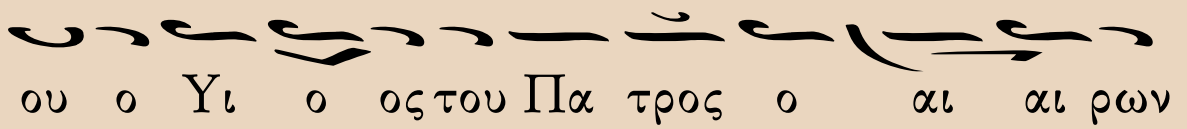
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

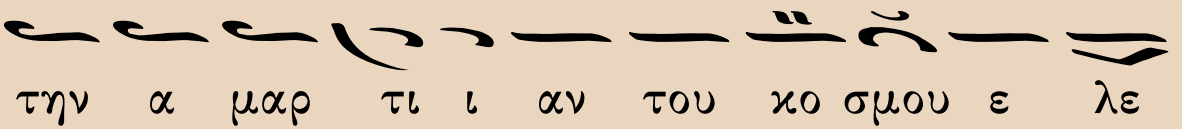
 ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

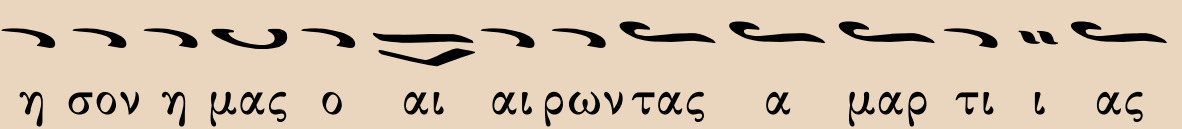
 ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

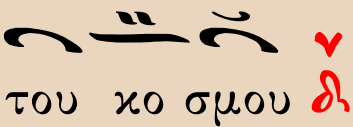
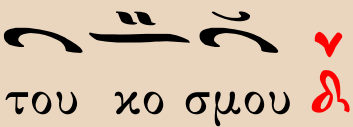
 γι ον Πνευ μα

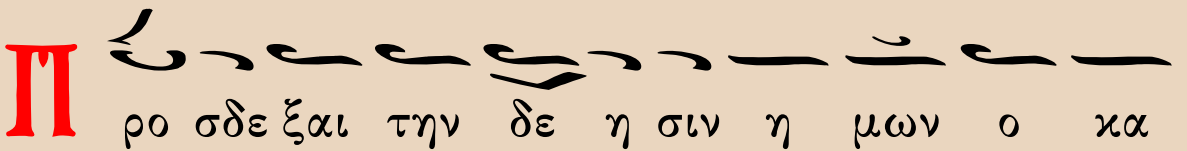
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

 ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

 την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε

 η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

 του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη μενος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας ου **δ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **δ**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι

ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **υ** **δ** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α γ ι

ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς **υ** **δ**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι

ω Π νευ μα τι **υ** **δ**

Κ αι ν υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν

αι ω ν ω ν Α μ η ν **υ** **δ**

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ν

η μ α ς **χ** **υ** **δ**

Α α α γ ι ι ι ο ς ο Θ ε ε ε

ο ος Δ
δ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος Δ
δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας Χ
δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν αν θρω ποιοις ε ευ δο κι ι ι ι

α

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **Δ** δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν **Δ**

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε **Δ** Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ **Δ** Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες **Δ** Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα **Δ**

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος **Β** ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου **Π** ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρων δ την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρων

τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο

ο σμου

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος **Δ** συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος **Δ** Ι η σου

ους Χρι ι στος **Δ** εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην **Δ**

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε **Δ**

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α σου **Δ** εις τον αι ω ω ω

ω ω να **Δ** και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος **Δ**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε **β κ** εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη **β κ** α να μαρ τη η η

του ους **π ρ** φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας **ν δ**

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε **Δ δ** ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων **ν ρ** και αι

νε ε τον **π ρ** και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην **ν δ**

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε **Δ**

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας **Β**

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε **Δ**

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

γ **γ** δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι

και ω ω μα τα α α σου **Δ**

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη **Γ**

ε γε νη η η η θης η η μιν **Δ** εν

γε νε α και αι γε νε ε α **Δ** **Ε**

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

Π α ρ α α α τει ει πα ρ α α τει ει

νον **Δ** το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε **ν**

Α χ γι ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος **β** ε ε λε ε η σο

ον η η η μας **ν**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β** και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν'** και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην δ

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας δ

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ δ α θα α α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α ας Δ δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ^χ ο ο ο ος ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν

Κυρίον εὐλογητός εἰ Κύριε εὐ

λόοο γέει η ψυχῆ μου τὸν Κύ

ριον ^πκαὶ πάντα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ ἕδασι

μα τὰ ἐπιγινώσκοντα σου ^νδὲ

Εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃ σου τὰς ἐπισημασίας σου

καὶ τὰς ἐπισημασίας σου ^νδὲ

Τὸν ἐπιλατῶν τὰς ἐπισημασίας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

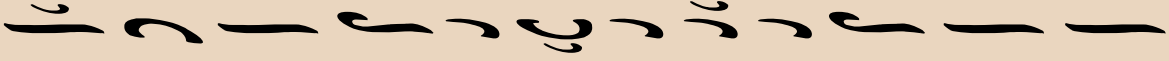
σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

 σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκόν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν νόον σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριῶδιου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον, ὁ Τελώνης ἐν ταυτῶ, καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοία κατενεχθείς, αἰσχυρῶς ἐναυάγησεν, ὁ δὲ τῇ ταπεινώσει διεσώζετο.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς, δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τοῦ Τελώνου μὲν φρόνημα ζηλωτόν, φύγωμεν δὲ φύσημα βδελυκτὸν Φαρισαίου καὶ ζησώμεθα.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, οἱ ποθοῦντες τὴν ἄληκτον τῆς χαρᾶς, τυχεῖν κατασκήνωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων ἀυλιζόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Γυμνὸν τῇ ἀπλότητι, τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ, πλασθέντα παραβάσεως διπλόη περιέβαλέ με ἐχθρός, σαρκός τε παχύτητι, νῦν δὲ σῆ μεσιτεία, Κόρη, σώζομαι.

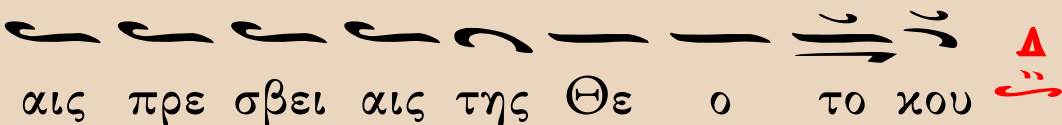
Εἴσοδος.

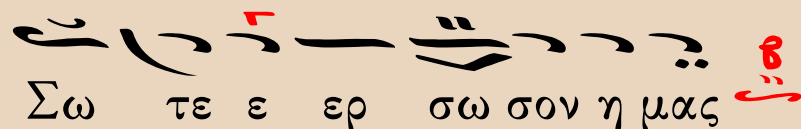
Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

F αἰς πρεσβειαις της Θεοτοκου

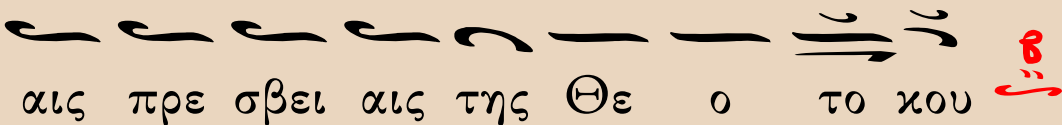
 Σωτηερωσωσονημας

Στίχ. β΄ Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Στίχ. γ΄ Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Στίχ. δ΄ Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

F αἰς πρεσβειαις της Θεοτοκου

 Σωτηρωσωσονημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Στίχ. α' Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

εν αγ κα λαιστου δι και ου Συ με ων βα

στα χθεις ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Στίχ. β' Καὶ ἔντειναι καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Στίχ. γ' Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Στίχ. δ' Ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Στίχ. α' Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ
οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ
ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ
σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν
καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

✠ αἰ ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο
το κε Παρ θε νε Δ εκ σου γαρ α νε τειλεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο
Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει π ε
φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε Δ
δε ξα α μενος εν αγ κα λαιστον ε λευ

θερωτηντωνψυχων ημων **Δ** χαριζο

μενον ημιν και την Αναστασιν **π**

Στίχ. β' Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στίχ. γ' Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος **Δ**ι.

Δε ευτε προσκυνησωμεν και προσπε

σωωμεν Χριστω **Δ**σωσον ημας Υι

εε Θεου **Δ**οα ναστα αα ας εκ

νεκρων **Δ**ψαλλοντας σοι Αλληλουι

α Δ

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιωνδικαιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντονσουσωωμαα

νεστηστριημεροςσωτηρδιδωρουμενος

τωκοσμωτηνζωηνδιατουτοαι

Δυ να μειςτωνου ρα νων **Δ** ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βα σι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Στίχ. α' Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **α** Πά.

Χ αι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο

το κε Παρ θε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τειλεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο

Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει **π** ευ

φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε **Δ**

δε ξα α μενος εν αγ κα λαιστον ε λευ

θε ρω την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο

μενον η μιν και την Α να στασιν **π**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
τω το κω σου **Δ** και χει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σαςως ε πρεπε **π** προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος **π**
αλλ ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το
πο λι τευμα **Δ** και κρα ται αι ω στον Βα σι λεις
ους η γα πη σας **Δ** ο μο νος φι λα ανθρω
ω **χ** πο ο ος **π**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ Δι.

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

ᾠχος Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος ➡ Δι.

Ἄ μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και ει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ααγιιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

Ο Διάκονος: Δύναμις.

Ο α΄ Χορός, ἀργῶς:

Δυναμις Ααγιιοοοο

Θεοοοοος Ααγιιοοοος

Ισχυροοοος Ααγιιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

οι ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 50

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 50

Α α α α α α α ο ο

ο ο ο Α θ α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

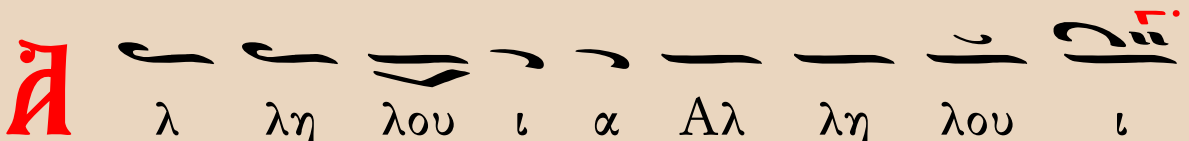
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός.

ᾠχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^π_α

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ^α_κ ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ^π_α ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^π_α

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ^π_α

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες **π** πα α α α α

α α α α α σααν **π** την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην **Δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

Ω ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π α ι τα α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ι ι ι μ π μ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ως ελ κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο ο

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ελ ελ κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π α α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ω ς τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ς ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος   Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ ξι ον ε στι ιν ως α λη
η η θω ως δ μα κα ρι ζει ει ν σε την
Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον π την α
ει μα κα α ρι ι στον και πα να
μω μη η η τον δ και μη τε ε ρα του
ου Θε ε ε ου ου ου η η η μω ων π
την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου ου ου
βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε
ε ρα α α φιμ δ την α δι α α

φθο ο ο ο ρω ω ως ρρ Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν ρ

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν π ρ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ρ Πά.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

وَأَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا
كَبِيرًا

وَلَمَّا سَأَلْنَا آلَ مَرْيَمَ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَبُرُوا كِبْرًا

عَظِيمًا فَوَسَّوْنَا فِيهَا الْبَاقِيَاتُ لِيَكُنَّ
سَمْعًا وَبَصَرًا لِقَوْمٍ أَهْلًا لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَلَمَّا رَأَى الْقَائِلُ مَرْيَمَ سَمِعَتْهَا نَذْوَةً
عِزًّا فَخَبَّرَ قَوْمَهُ لَوْلَا مَا رَأَيْتُمْ
فِيهَا فَتًى سَمِعَتْهَا نَذْوَةً عِزًّا

فَوَسَّوْنَا فِيهَا الْبَاقِيَاتُ لِيَكُنَّ سَمْعًا
وَبَصَرًا لِقَوْمٍ أَهْلًا لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَلَمَّا رَأَى الْقَائِلُ مَرْيَمَ سَمِعَتْهَا نَذْوَةً
عِزًّا فَخَبَّرَ قَوْمَهُ لَوْلَا مَا رَأَيْتُمْ
فِيهَا فَتًى سَمِعَتْهَا نَذْوَةً عِزًّا

فَوَسَّوْنَا فِيهَا الْبَاقِيَاتُ لِيَكُنَّ سَمْعًا
وَبَصَرًا لِقَوْمٍ أَهْلًا لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَلَمَّا رَأَى الْقَائِلُ مَرْيَمَ سَمِعَتْهَا نَذْوَةً
عِزًّا فَخَبَّرَ قَوْمَهُ لَوْلَا مَا رَأَيْتُمْ
فِيهَا فَتًى سَمِعَتْهَا نَذْوَةً عِزًّا

فَوَسَّوْنَا فِيهَا الْبَاقِيَاتُ لِيَكُنَّ سَمْعًا
وَبَصَرًا لِقَوْمٍ أَهْلًا لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَلَمَّا رَأَى الْقَائِلُ مَرْيَمَ سَمِعَتْهَا نَذْوَةً
عِزًّا فَخَبَّرَ قَوْمَهُ لَوْلَا مَا رَأَيْتُمْ
فِيهَا فَتًى سَمِعَتْهَا نَذْوَةً عِزًّا

فَوَسَّوْنَا فِيهَا الْبَاقِيَاتُ لِيَكُنَّ سَمْعًا
وَبَصَرًا لِقَوْمٍ أَهْلًا لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς κ τω ω ων

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲕⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲕⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲕⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲡ' ⲛ

ⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲉ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲣⲁ

ⲁ ⲁ ⲛⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲕⲱ ⲗⲁ ⲁ ⲁ Ⲙⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ

Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ Ⲙⲉ

ⲗⲁ ⲗⲁ ⲡⲱ Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ Ⲙⲉ

ⲗⲁ ⲁ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲗⲁ Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ

Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲁ Ⲙⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ

Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ Ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲱ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲗ ⲗⲏ ⲗⲟ ⲟ ⲟ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲡ ⲑ

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ⲁ ⲓ ⲛⲅⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲡ ⲑ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ ⲓⲓ

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω

ων Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ε ε εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

γα α υε υε γα γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α α α υε γα γα υε ε ^χπ αλ

λη λου ου ι α α α α α α α α ^πα

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ^Δει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ^Γει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει χει ει ει χει

ει ει ει ει ^πει ει ει ει ει ει

ω ω ω ω ω ω ων ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α ε εκ των

ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α νω ω ω ω

ω ω ων ϝ ρα α α α α υε ε ε

ε ρα α α α α υε ε ε ε

ε ρα α α α α α α α α α α

υε ε ε ε τα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε ρα υε ρα α ρα υε ε ρα λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε χε ε υε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ α α α α

α α α α α α α α ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α α α α α α

α α α α α ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α α α α α α π α

α α α α α α λη λ ς ς ς ς

ς ς ς ς ς π ς ς ς ς ς ι

ι α λη η λ ς ς ς ς ς ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α α γα α α α χα α

γα α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ι ιν κ α γα α α

α α α α α α α α α υε ε ε

ε ε ε ε ε γα α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γα α π α α α α α χα α α α

α α α α α α α α υε ε υε ε ε

ε ε ε π γα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α ρα α α α α

α α α α α α α α λλη λθ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ π δ δ

δ δ δ ι ι α λλη η λθ δ

δ δ δ δ ι α α α α π α

ⲓⲥ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲡⲓ

ⲓⲥ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲥ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲥ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲓⲥ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲥ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲓⲥ ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲉ ⲉ ⲓⲥ ⲗⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲓⲥ ⲗⲁ ⲓⲥ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲓⲥ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲓⲥ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲗⲗⲗ ⲗⲗ

ⲗ ⲗ ⲗ ⲗ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α

α α π α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

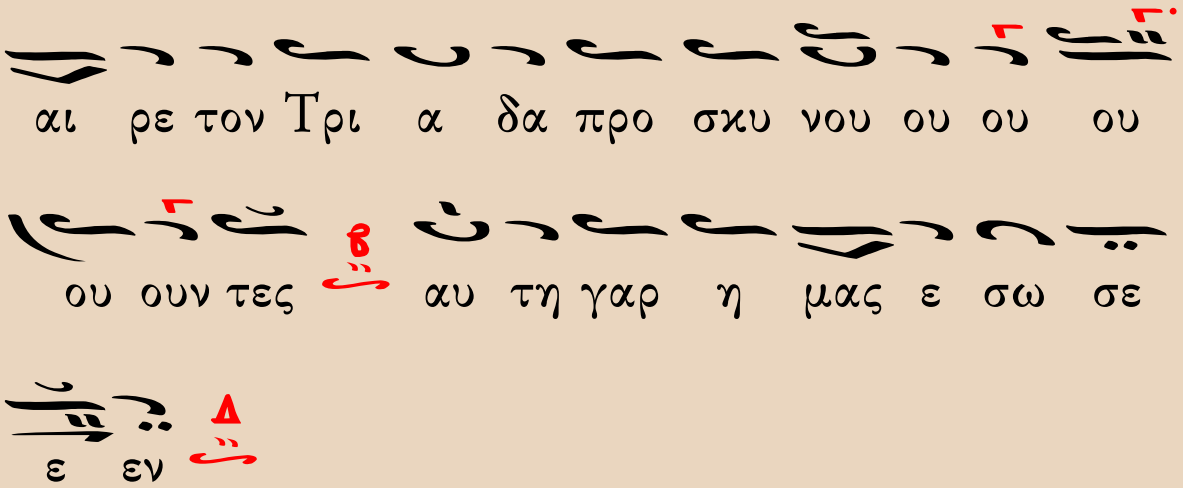
ᾠχος Δι.

Εἶδομεν το φως το αληθινον

ελαβομεν Πνευμα επουρα νιον

ευρομεν πιστιν αληθη αδι

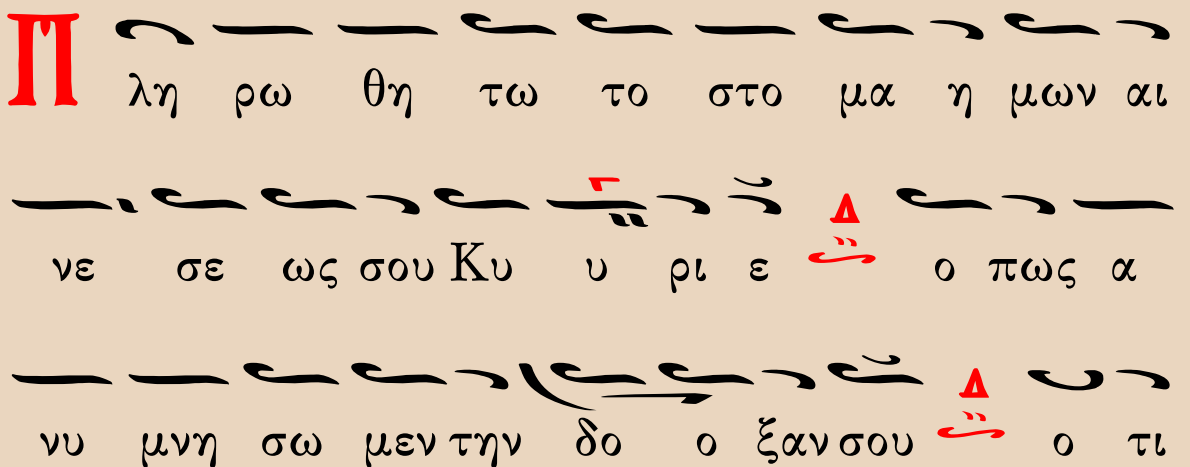
‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

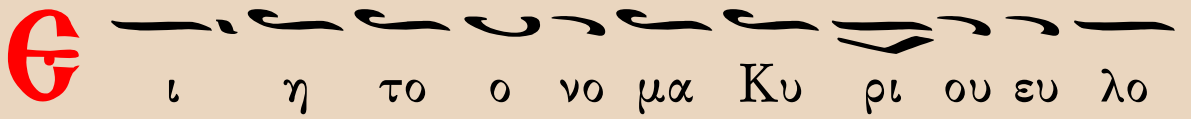
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
 γη με νο ο ον **ζ'** 'Ο β' Χορός· α πο
 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο
 ος **Δ**

**Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
 Νεκρώσιμα Τροπάρια:
 Ἦχος δ'.**

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
 ψυχὴν τοῦ δούλου σου (**ἢ** τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
 φυλάττων αὐτὴν (**ἢ** αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
 τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
 Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
 τοῦ δούλου σου (**ἢ** τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου **ἢ** τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
 νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
 ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

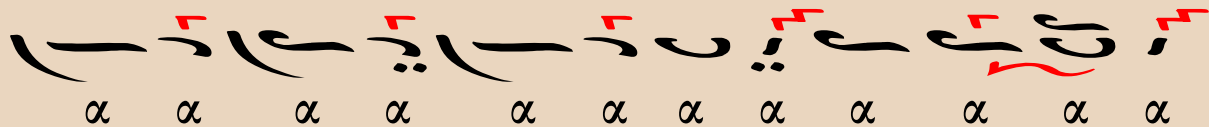
Ἀπόλυσις.

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου.
Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

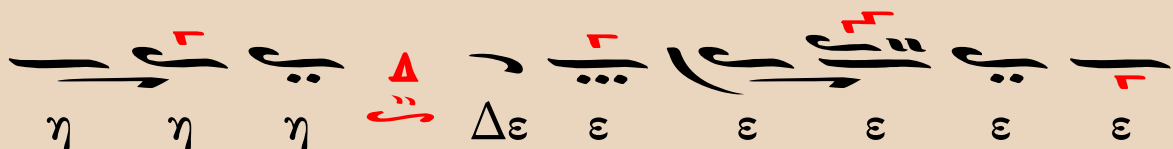
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος Β'.

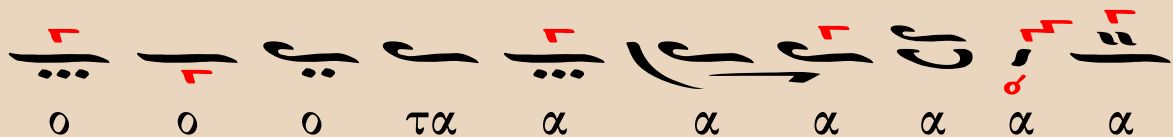

ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ἐπιτίθει νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἐπιτίθει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἐθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἐπιτίθει σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἐναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἐπιτίθει σου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύματι,

ὦ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου

ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

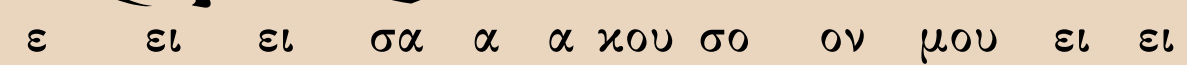
**Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι
Ψαλμοί.**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

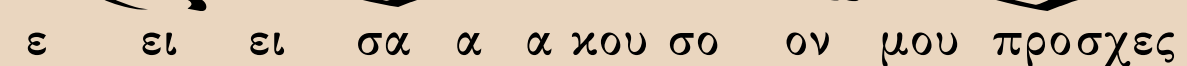
ᾠχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

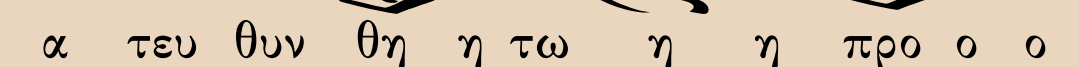

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ
α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Κυν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρα σοι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχοςγης ερραγη

επιτηςγης διεσκορπισθηταοστα αυ

τωνπαρα τοναδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοιμου επισοιηλπισαμηαν

τανεληστηνψυχηνμου

Φυλαξονμεαποπαγιδοςηςσυ

νεστησαντομοικαιαποσκανδαλωντων

εργαζομενωντηνανομιιαν

Πεσουνταιεναμφιβληστρωαυ

των οϊ αμαρτωλοι κα τα μο νας ει

μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

 ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

θην

 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω

 ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ ε γνωστας τριβους μου

 ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω

κο ον των με ο τι εκρα ται ω θησαν

υ περ ε με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρ κω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μωνχει ρο γρα α φονπρο ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η η ρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ευν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρτων ψυ χω ω ων η μων και

εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα ται

α δυ υ υ να α α μει πα λιν ερ χε

ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε ε ε

πλα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυρωθεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γελος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στη η γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σασ την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σασ του θα

να του ου ου το κρα τος εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σασ το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων δι α του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυ λω ροι οι δε ε α α α δου

ι δο ο ο ον τες σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και μο χλου

ους σι δη ρου ους συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας

εκ σκο ο τους και σκι α α α ας θα α

α να α α του και τους δε σμους η μω ων

δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τον σω τη ρι ον υ υ μνο ο ον

α α δο ον τες εκ στο μα α τω ων α να

α με ε ελ ψω ω ω με εν δε ε ευ τε

πα αν τες ε εν οι κω Κυ υ ρι

ι ι ου προ σπε ε ε ε σω με εν λε ε

ε γο ο ο ον τες ο ε πι ξυ λου

σταυρωθεις και εκ νεκρωων αναστασας

και ων εν κολποις του Παατρος ιλα

σθηητιταις αμαρτιιιαι

αις ηηημων

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Θις αναμαρτητονχωραν και ζωη

ραν επιστεεε ευθην γε

ωσπορηηησαααςτην ααμαρ

τιιιιαν τηδρεπανηεθερι

ι σατους στα χυ ας της α με ε λει ει ει

ας ^π και δραγ μα των ε στοι βα α σα

πρα ξε ων μου τας θη η μω ω νι ι ας ^Γ ^{ρρ}

ας και κα τε ε στρω σα ουχ α λω νι ι

ι της με ε τα νοιοι οι οι ας ^π ^ρ αλλ

αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο

ον η μων Θε ε ον ^π ^ρ τω α νε μω της

σης φι λε ευ σπλααγ χνι ι ας ^Γ ^{ρρ} α πο λικ

μι σον το α χυ ρο ον των ε ε ε ερ γω

ω ω ων μου ^π ^ρ και σι ταρ χησον τη ψυ χη

η μου την α α α φε ε ε ε σιν ^π ^ρ

εις την ουρανιον σου συγκλειων με α

ποθηκηην και σωωωωωσοοοον

με ^π_α

Στίχ. Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Επιγνωμενα δελφοι του μυστηρι

ιου την δυυυ νααααμιν ^π_α

τον γαρ εκτης αμαρτιιιιας προς την

πατρικηην εεστιιαν ^α_α να

δραμοντα Ασωωτον Υιυιον ^α_α ο

παναγαθος Πατηρ προυπαντησααςα

σπα α α α ζε ε ε ε ται π και πα λιν

της οι κει ει α ας δο ο ο ξης χα ρι ζε

ται τα γνω ρι σμα α τα π και μυ στι κη

ην τοι οις α α νω ε πι τε λει ει ει

ει ε ευ φρο συ υ υ υ νην π θυ ων τον

μο ο σχον τον σι τε ευ τον π ι να η

μεις α ξι ως πο λι τευ σω ω με ε θα

τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω Πα α

τρι και τω εν δο ξω θυ μα α τι

τω Σω τη ρι τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ — Δι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω πο ο σω ων α γα α θων ο

α α α α θλι ι ι ι ος ε μαυ

το ον ε στε ε ε ρη σα ω ποι

α α ας βα α α σι λει ει ας ε

ξε ε ε ε σα ο τα λαι αι πω

ρο ος ε ε ε γω τον πλου τον η

να λω σα ο ο ον περ ε ε ε ε λα

α α α βον την εν το λην πα α α

ρε ε ε βην οι οι οι οι οι μοι τα

α λαι αι να ψυ υ χη η η τω πυ

ρι τω αι αι ω ω νι ω λοι πο ον

κα τα α α δι κα α ζε ε ε ε σαι

δι ο προ τε λουους βο η η η σον

Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ως τον α

σωτον δε ε ξαι αι με υι υι ον ο Θε

ε ο ο ος και αι ε λε ε η η η

σο ο ο ο ον με

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καίεις τοὺς αἰ ὠ ναστῶν

αὶ ὠ νων **Α** α μην

Π α α ρη ἡ ἡλ θεν ἡ ἡ σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης **Β** ως γαρ ἡ βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες **Δ** και αι πα α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἦχος· Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος· Ὁ β' Ἦχος.

Ἦχος — Πά.

Η

Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πασαν ε φω τι σε τη ην οι κουμενην π

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Δι α ξυ λου Σω ω τερκα τη ρη σα στην

του ξυ υ λου κα τα ραν π κρα τος θα

να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε

φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

Ε γερσει σου π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε Δ ο Θε ο ος ημων

— — — — — π
δο ξα σοι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χριστε φανεις καθη

λωμενος ηλλοιωσαςκαλλοοςκτισματων π

και το μεν απανθρωπον στρατιωται

δεικνυμενοι λογχη πλευρα ανσουου ε κεντησαν

Εβραι οι δεσφρα γισαιτα αφονητησαν

το την σην εξουσι ανουκ ε ε πι σταμενοι π

αλλ ο δι οικτονσπλαγχνωνσου κα τα α δε

ξα μενος τα φην και τρι η η μερος α να

στας Κυ υρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους π εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε χει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερ σιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

π
τι

Τ ης πα τρι κης δω ρε ε ας **Δ** δι

α σκορ πι ι σα α ας το ον πλου ου ου

τον **Δ** α λο γοιςσου νε ε βο ο σκο μην **Δ**

ο τα α λας κτη η νε ε ε σι **π**

και της αυ των ο ρε γο ο με ε νος τρο

ο φης **Δ** ε λι μωττον μη η χο ο ορ τα

ζο ο με ε ε ε νος **π** αλλ υ πο

στρε ε ψας προς τον ευ σπλαα αγ χνο ο

ον Πα τε ε ρα κ κρα αυ γα α α α ζω

συ υν δα α κρυ υ υ υ σι Δ δε ξαι με

ως μι σθι ι ον προ σπι ι πτο ον τα ς τη φι

λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω ω σο

ο ο ον με π

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην Δ

Ο ποι η της και λυ τρω της μου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος β εκ της ση ης

νη δυ ος προελθων ε με εν δυ σα με

νος της πρωην κα τας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μητρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ων

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν

ο ο ξα σοι Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ
Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα

υ πε ρεν δο ξα Δ τα σα Θε ο το κε μυ

στη ρι α Β τη α γνει α ε σφρα γι

σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το

με ε νη Δ μη τηρ ε γνωσθης α ψευ δης

Θε ον τε κου σα Α λη θι νον Β αυ τον ι

κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ῥίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκεδάσον,
ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα,
ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς
ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος
μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν,
ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον
ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν
σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε,
καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορὸς· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αἴυλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

Ὁ β' Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἅγια, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἀναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός· πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο

ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

ᾠχος β΄. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ
δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθῆς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

ᾠχος β΄ Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνοσ χρυσοῦσ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάσ πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἄμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶσ καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορὸς καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ
συντηροῦσα, ἐν ἀλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,

τῆ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνεκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,
‘Ο β’ Χορός ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ’. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρήεστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄπειρος τῆ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον

πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ
κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος,
καὶ τὴν σὴν ποιμήνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ
ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

 νε α να στα αν τα θε ε ο

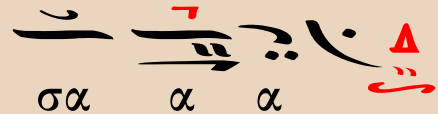

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν

σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος   Δι.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και
ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος
ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Ἔτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας **Δ** πα σαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Π αν τα υ περεν νοι αν παν τα υ πε

ρεν δο ξα **Δ** τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι

α ^β τη α γνει α ε σφρα γι σμε νη

και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ

μη τηρ ε γνωσθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα

Α λη θι νον ^β αυ τον ι κε τευ ε σω

θη ναιτας ψυ χας η μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος β'.

‘Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ

κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλόανθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π̣ ϑ̣ υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣

ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣ ε̣ ε̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ον̣ με̣

τα̣ α̣ α̣ α̣ δι̣ ι̣ και̣ ω̣ ω̣ μα̣ α̣ τα̣ α̣ α̣

σου̣ κ̣ α̣

F ωων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ _δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι **Κ** **Α** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **Κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **Κ** **Α** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

Ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου

ου ου σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον

Α α δα α αμ α α μα αρ τι ι ι

ας **κ** χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε

ε ευ α α αν τι λυ υ πησ πα ρε ε

ε ε σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ**

ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ε **κ** ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις

Θε ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

π **χ** Α α αλ λη η λου ου ι ι α

ἄ
δο οὐ
ξασοι οἱ
ο Θεο
ο ο
ο ο

ο ο ος
π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ
μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός,
εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς
γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ'
ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δός πρὸ τέλους
τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν,
τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἵκανὸς σῶος
φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν
δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ
γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ
κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι'
Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ·
οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔᾶ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἐνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. **(Δίς)**

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.

Ε **Δ**
ν βυ θω κα τεστρω σε πο τε **ρ**

την φα ρα ω νι τι δα πανστρα τι αν η

 π
υ πε ρο πλος δυ να μις **ρ** σαρ κω θεις ο

 Δ
Λο γος δε **ρ** την παμ **δ** μο ο χθηρον α μαρ

ρ
 π
τι ι αν ε ξη λειψεν **ρ** ο δε δο ξα

σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξως γαρ δε δο ξα

 π
σται **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ

ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὀρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου, ᾧ σὺν παρρῆσῖα πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρὶν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας

δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον,
πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ
μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης,
θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π **Ε** ξην θη σεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνστει ρευ ου

π σα **Ε**κ κλη σι α τη παρου σι α σου

εν η ε στερε ω θη η καρ δι α μου **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν
εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἑμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρέταις, ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Ἡμαρτον Πάτερ, ὡς ἐκείνον οὖν καμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπόση με.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδειξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον καὶ μέ, καλῶν
ιδέαις, ἁμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἄγνή,
ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης
ιδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ
συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε
ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις
πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα
συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ
σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας
Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα
ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ
ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν,
καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος
Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως
τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον
ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους Σου. Nūn
πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε,

ἐν κατανύξει κραυγάζω. Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Ἀνύμφευτε ἄγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἕμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἕμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίω,
Ταῖς χερσί σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.
Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδου χθόνα πουλυβότειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Στίχοι

Στολὴ Μαρίνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν,
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρίνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Οὐδὲν τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἤξιώθη τῶν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνῖνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτῖνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ

τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεΐαν ποιούμεθα, ἣν οἱ
θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ
ἐνέταξαν.

Στίχοι

Ἄσωτος εἶ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.

Θεοῦ γὰρ οἴκτου πᾶσα ἥνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

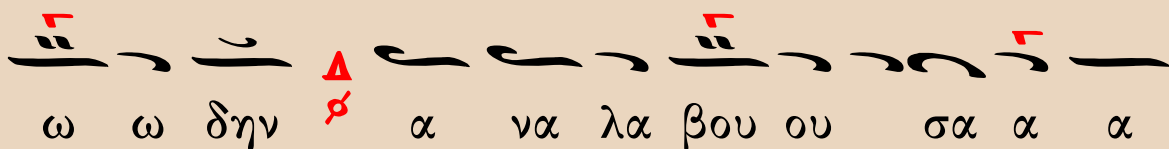

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.

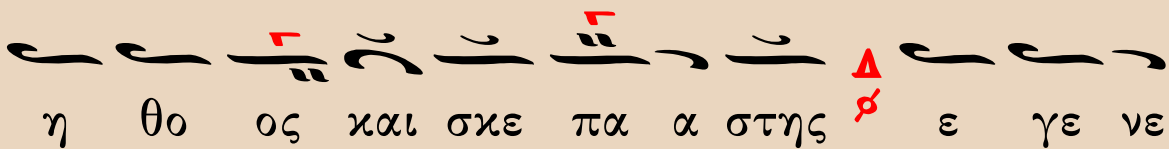

Ὦδὴ Α'.

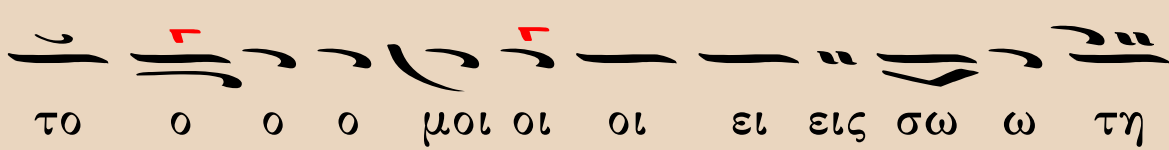
Τ

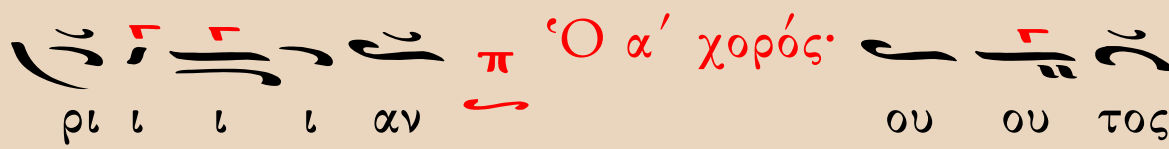

ην Μω σε ε ε ω ω ως

ω ω δην α να λα βου ου σα α α

βο ο η σο ον ψυ υ υ χη Βο

η θο ος και σκε πα α στης ε γε νε

το ο ο ο μοι οι οι ει εις σω ω τη

ρι ι ι ι αν **Ὁ ἀ' χορός:** ου ου τος

μου Θε ε ος και αι δο ο ξα α

α α σω ω α α αυ τον

Ὠδὴ Γ'.

τει ει ρω ω θεν τα α μου

ου το ο ον νου ου ουουν κα αρ πο ο

φο ρο ον ο ο Θε ε ε ος α

να δει ει ει ξο ο ον με ε γε ωρ

γε ε ε ε τω ω ων κα α λων φυ

τουρ γε ε των α γα θω ων τη η ε ευσπλαγχ

νι α σου ου

Ὠδὴ Δ'.

ην εκ Παρ θε νου σου ου ου

γεν νη η σιν ο προ ο φη η τη η ης προ

βλε ε επων π α α νε ε κη ρυ υτ

τε ε βο ο ο ων π Την α κο

η η ην σου ου Δ α κη κο ο α α

α και αι ε ε φο βη η η η θην π

ο ο τι α α πο Θαι αι μαν π και εξ

ο ρους α γι ου κα τα σκι ι ι ου ου Δ

ε ε πε ε ε δη η μη σα ας

Χρι ι ι στε π

Ωδὴ Ε'. ης νυ κτος δι ι ι ελ θου

ου ου σης π η η η η γι ι ι εκ

εν η η η με ε ε ε ρα π και το

φως τω κο ο ο σμω ω ε πελαμ ψε ε π

δι ι α α του ου το ο ο υ μνει

ει ει σε τα αγ μα τα αγ γε ε

ε λω ων και δο ξο λο ο γει ει ει

σε ε Χρι ι στε ε ε ε ο ο

Θε ε ε ος π

Ὡδὴ 5'. Β υ θω ω α μαρ τη μα α

α α α των ου νε ε χο μαι Σω ω τηρ

και εν πε λα α γειτου βι ι ι ου ου βυ θι

ζο μαι αι α αλλ ω ω σπερ το ον Ι ι

ω ω ναν ε εκ του ου θη η η ρος π

κα με ε ε τω ω ων πα α θων α

να α γα α α γε ε ε ε και αι αι

δι ι α α σω σο ο ο ον με π

Ὠδὴ Ζ'. **Τ** α Χε ρου βιμ μι μου με ε

νοι παι αι αι αι δε ε ες ε εν τη η κα

μι ι ι ι νω ε χο ρευ ο ο ον βο

ω ω ων τες Ε ευ λο ο γη η τος

ει ει ο ο Θε ε ε ος ο ο τι

εν α λη θει α α α και κρι ι ι σει

ε πη γα γε ες ταυ τα πα α αν τα α

δι α τας α α μα αρ τι ι ι ι ι

α ας η η η μων ο υ περ υ υ

μνη το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ος

εις πα αν τας του ους αι ω ω ω ω νας

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι ο

ον

Τ ον εν τη βα α α τω ω ω Μω ω

ση της Παρ θε ε ε νου ου το θα

α α αυ μα ε εν Σι ι ναι αι ω ω

ω τω ο ο ο ρει προ ο τυ υ πω σα

αν τα α πο ο ο τε υ μνει ει τε

ευ λο γει ει ει ει τε ε και αι

υ υ περ υ υ ψου ου ου τε ει εις πα α

αν τα ας του ους αι ω ω ω ω να α

α ας π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁδὴ Α'. ην Μω σε ε ως ω δην

α να λα βου σα βο η σονψυχη Βο ο

η θος καισκεπα στης ε γε νε το ο μοι

εις σω τη ρι αν ου τος μου Θε ος

και δο ξα σω αυ τον

Ὠδὴ Γ'.

C τει ρω θεν ταμουτοννουν **π** καρ

πο φο ρον ο Θε ος α να α δειξον με γε

ωρ γε ε των κα λων **Δ** φυ τουρ γε των α

γα θων τη ευσπλαγχνι α σου **π**

Ὠδὴ Δ'.

F ην εκ Παρ θε ε νου σου γεν

νη σιν ο προφη η της προβλεπων **π** α α νε

κη ρυτ τε βο ων **π** Την α κο ην σου α

κη κο α και ε φο βη θην **π** ο ο τι α

πο Θαι μαν **Δ** και εξ ο ρους α γι ου

κα τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χριστε **π**

Ὠδὴ Ε'.

F ης νυ κτος δι ελ θου σης **Δ** η

η γ γι κεν η η με ρα π και το φως τω κο

σμων ε πε λαμψε δι α του ου του

μνει σε τα γμα τα Αγ γε λων και δο ξο

λο γει σε Χρι στε ο Θε ος

Ὠδὴ ΣΤ'. **B** υ θω α μαρ τη μα των σου νε

χο μαι Σω τηρ και εν πε λα γει του βι ι

ου βυ θι ζο μαι αλλ ω ω σπε ρτον Ι ω

ναν εκ του θη ρος κα με των πα θων α

να α γα γε και δι α σω σον με

Ὠδὴ Ζ'. **T** α Χε ρου βι μι μου με νοι

παι αι δε ς εν τη κα μι νω ε χο ρευ

ον βοωντες **π** Ευλοογητος ει ο Θε

ος **π** ο οτι εν αληθεια και

κρισει επηγαγεσται τα παντα

διατας αμαρτιας ημων **π** ουπε

ρυσθησονται δεδοξαμενος εις παντας

τους αιωνας **π**

Ωδὴ Η'. **Α**ι νου μεν ευλογου μεν και

προσκυνου μεν τον Κυριον **π**

Τον εν τη βατω Μωση **Δ** της Παρ

θεε νου το θαυμα **π** εν Σιναιωτω ο

ρει προτυπωσαντα ποτε **π** υμνειτε

ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψου τε εις

παν τας τους αι ω ω να α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἔχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

‘Ο α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ἜΟΝΨαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε
πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

O τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πησας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι αις

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος **Δ** και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκαατοιςμου **Β**

Μη αποριψης με απο του προ

σωπου σου **Δ** και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου **Δ**

Αποδοςμοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με **Β**

Αιδαξω ανομους τας οδους σου **Δ**

και ασεβεις επι σε επι στρεψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν

τ ε τ ρ ι μ μ ε ν ο ν **Δ** κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε

ν η ν κ α ι τ ε τ α π ρ ι ν ω μ ε ν η ν ο Θ ε ο ς **Δ** ο υ κ

ε ξ ο υ δ ε ν ω σ ρ ι **Β**

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ

δ ο κ ι α σ ο υ τ η ν Σ ι ω ν **Δ** κ α ι ο ι κ ο δ ο

μ η θ η τ ω τ α τ ρ ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ **Δ**

Τ ο τ ε ε υ δ ο κ η σ ρ ι σ θ υ σ ι α ν δ ι

κ α ι ο σ υ ν η ς **Δ** α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α υ

τ ω μ α τ α **Β**

Τ ο τ ε α ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ

ε ε ε νον δ αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον Δ ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο το

ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα τε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας δ ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με Δ δ

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ

Ἦχος λ π Πά

Χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των ι κτιρ μων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με

νω ων μοι δει ει νων Δ ρ εν νο ω ω ων ο ο

τα λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την

φο βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε

ε ε ε ως αλ λα θα ρων εις το ε

λε ος της ευσπλαγχνι ας σου ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι

ε λε η σον με ο ο Θε ε ος κα

τα το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...Ἡ

Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ

ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιώτερον Χερουβιμ **Δ** και ενδοξοτεραν συγκριτικῶν Σεραφιμ **π** την αδιαφθορως Θεον Λογον τεκουσαν **π** την οντως Θεοτοκονσε μεγαλυνομεν **π**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ

μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Την τιμιωτε εεραντων Χερου

ουβιν **Δ** και ενδοξοτε εραν ασυγκρι

ιιιτωωστων Σεραφιμι **π** την α

διαφθοοορωσ Θεεον Λογονον

τεκουου ουουσαν **π** την οοντωωσ

Θεοτοοκοονσεεεεμεεγα

λυνομεεν **π**

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

Των γηγενων τις ηηκουου

Δτοι οι ουου ουου τοονητιις

ε ε ε ω ω ρα κε ε πο ο ο

τε ο τι παρ θε νος ε ε ευ ρε ε ε

θη εν γα στρι ε ε χουου σα και α νω

δι ι ι ι νω ως το βρε ε ε ε

φο ο ος α α πο ο τε κουου ου ου

σα τοι ου ου το ον σου το ο θα

α αυ μα α και σε α α γνη Θε ο κυ υ

η το ορ Μα ρι α α α με γα λυ

υ νο ο ο με ε ε εν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.

των γη γε νων τις η κου σε τοι

ου ου τον η τις ε ω ρα κε πο τε ο

τι παρ θε νος ευ ρε θη εν γαστρι ε χουσα

και α νω δι νως το βρε ε φος α πο τε

κουσα π τοι ου τον σου το θαυ μα και σε

α γνη Θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα

λυ νο με ε εν π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β΄. ᾠΑρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α΄ Χορός· ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾠΥψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ᾠὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠΟ β΄ Χορός· ᾠὅτι ἅγιός ἐστιν.

ᾠἘξαποστειλάρια. Τὸ ᾠΑναστάσιμον.

ᾠΤὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ
ᾠΜυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον

ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἠνάλωσα Σῶτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν Ἄσωτον οἰκτείρησον, καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, τὴν πρόπην ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀγία Μητροπάρθενε, τὸ μέγα περιήχημα τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστου.

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἵνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω του

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε του Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ του εν τολ οι οισ υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αν τες οι αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θεε ε ε ω Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α α α α α α ρ χι ι ι ι

ι ι ι α ρ χι ε ρ ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α

α π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι

σις σε δοξαζει Κυ υ υ ρι ε

ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον

κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει

ξη ηστοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να

στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν

θρω ω ω προς

Στίχ. Αίνεϊτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου

ουντες το ον Βα α α σι ι λε ε ε

α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε τρααντης ζω ω ης η τον

τα φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ

μω ω ων σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α

α α σθε Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν **β** Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν **β** Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων **Δ**

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κη ρυτ των η η μιν **Δ** Δι ο βο

ω μεν σοι οι Ευ ερ γε τα των α α

πα α αν τω ων Κυ ρι ε δο ο ο

ξα α α α σοι **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ε ρ ρα ναν μυ ρα με ε τα α α δα

κρυ υ ων ε πι το μνη η μα σου ου

αι αι αι Γυ υ ναι αι αι κες και ε

πλη σθη χα ρας το στο ο ο ο ο μα

α α α αυ των εν τω λε γειν Α

νε στη ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ ην του Α σω ω ω του ου φω ω

ω νην προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε

η η μα α α αρ τον ε νω πι ι ον

των ο φθαλ μω ων σου ου α γα α θε ε

ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα τον

πλου ου ου τον τω ω ων χα ρι σμα α

α τω ω ων σου αλ λα δε ξαι με

με τα α α νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι

σω ω ω σο ο ο ον με

ᾠχος δὲ Πά.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

ς ο Α σω ω τος Υι υι ος η η ηλ

θ ο ο ν κ α γ ω ο ι κ τ ι ι ι ρ μ ο ν ^π ο τ ο ν

β ι ο ν ο ο ο ο ο ο ο λ ο ν δ α π α ν η

σ α ς ε ν τ η α π ο δ η η μ ι ι ι ι ι

α ^π ε σ κ ο ρ π ι σ α τ ο ο ν π λ ο υ ο υ ο υ τ ο ο ν ο

ο ο ν δ ε ε δ ω κ α ς μ ο ι Π α α α α τ ε ρ ^π

δ ε ξ α ι μ ε μ ε τ α ν ο ο υ ο υ ο υ ο υ ν τ α α α

ο Θ ε ε ο ς ^Δ και ε λε ε ε

ε η η σ ο ο ο ν μ ε ^β

^ε Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Δ α π α ν η σ α ς α σ ω τ ω ς τ η ς π α τ ρ ι

κῆς οὐ σι ἀς τὸ ὄν πλου οὐ οὐ τὸν ^β και κα

τα να λω ω ω ω ω σας ε ρη μος

γε ε γο ο να ^β εν τη χω ρα οι κη η η

σας των πο νη ρω ω ω ν πο ο λι ι ι

των ^δ και μη κε τι ι φε ε ε ρων το

με τα του των συ νοι οι οι κε σι ι ον ^β

ε πι στρε φας βο ο ω ω ω σοι τω οι

κτι ιρ μο νι Πα α τρι ^δ η η μα αρ

τον εις τον ου ρα α νον ^γ και ε

νω ω ω ω πι ι ο ο ον σου ^δ και

ουκ ει ει μι α ξι ι ος κλη η θη η

η ναι Υι υι υι ο ο ο ο ος σου δ

ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως

ε να των μι ι ι σθι ω ων σου β ο Θε

ο ο ος και ε ε λε η η η σο

ο ο ον με δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ρ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Π α α τερ α γα α θε Δ ρ ε μα

δ κρυ υν θην α α πο ο σου Δ ρ μη εγ κα

α τα λι ι ι ι πη η η ης με ^Δμη

δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ει

ξης ^Δτης βα α α σι λει ει α α α

ας σου ^π ο εχ θρος ο πα αμ πο ο

νη η η ρο ος ε ε ε γυ υ υ μνω

σε ε με και αι η η ρε μου ου τον πλου

ου ου ου τον ^π της ψυ χη ης τα χα

ρι σμα α τα ^Δ α σω τως δι ι ι ε

σκο ορ πι ι ι ι σα ^π α να

στα ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε

εκ βο ο ο ο ω ^Δ ποι η σο ο ον με

ε ^Δως ε να τω ω ων μι σθι ι ω

ω ω ων σου ^π ο δι ε με ε εν Στα αυ

ρω τας α χραντουςσου ου χει ει ρα α ας α α

πλω ω ω σας ^Δ ι να του δει νου ου θη η

ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση η η ης

με ^Δ και την πρω ω την κα τα στο λην

ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ^Δως

μο ο νος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε

ος ^π

Του̃ αυ̃του̃.

^θΗχος ^{Δι.}

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Του̃ αὐτοṽ.

Ἦχος λ π Δι

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω ς και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που

ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τος π Κυ

ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευμα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου **π**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας **π**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ **δ**

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δοξα σμε ενον το ο νο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τασου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α

ξ ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι

σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **π**

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **π**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α

γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε

λ ε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων **Α**μην **π**

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η

μας **π**

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας **π** **Δ**

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης η μων **π** κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ος **Δ**

Του̃ αυ̃του̃.

Π ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι

το ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι

ι ι σοι οις Θε ε ε ω και ε

ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρω ω ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α π

Υ μνου μεν σε ευ λο γα μεεν σε

προ σκυ να ρ μεεν σε ε δο ξο λο

γα ρ ρ ρ ρ ρ με ε ε εν σε ευ

χα ρι ς ρ ρ ρ ρ με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην σα ρ δο

ο ο ο ξαν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τος Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η σα Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος τθ Θε ε ρ ρ ο Υι ο

ο ος τθ ρ Πα α α τρος ο αι αι

αι ρω ων την α α μαρ τι ι ι

α αν τθ κο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ι ας

τθ ρ ρ κο ο ο σμ

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων **Δ** ο καθη η με ε νος **κ** εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ων τδ δ

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας **π**

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος **Δ** συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος Ι η σους Χρι ι στος εις

δο ο ο ξαν Θε δ δ δ Πα τρο

ος α α α μην **π**

Κ α θε κα α α στην η με ε

ραν **δ** ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω Δ το ο ο νο μα α α

σδ ϝ εις τον αι ω ω ω ω να α κ

και εις τον αι ω ω να α τδ αι αι αι

ω ω ω ω νος π

κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι

ι ε εν τη η με ρα τα α α

α αυ τη κ α να μαρ τη η η τδς φυ

λα χθη η η ναι η η η η μας π

θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο

θ ε ε ος Δ των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε τον ϝ και

γε νη θης η η μι ιν κ εν γε νε

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ι

ι α σαι αι την ψυ χην μ ρ ρ ρ ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι π

Κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

ο ο ον με τ ρ ποι ει ν το θε λη μα α

α α α α σου κ ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου π

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σϺ ο ψο ο ο

με θα α α α φως **π**

Π α ρα τει ει νο ον **π** το ε λε

ο ο ο ο ος Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε **π**

Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος **κ** α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας **π**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **Δ** και

ε ε ⊕ ε 0 0 0 π 0 50 0 γι 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 50 Δ ϕ

α α α α α α α α α α ρ

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

α α 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

υ υ α λ σ 0 0 0 π 0 50 0 γι 0 α α

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 50 Δ ϕ

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α θα α να το ος ε

λε η η σον η η μα α α α α α

ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λ ε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λ ε η σ ο ν ν'
η η

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κύριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

καὶ πάντα ἐν τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ

εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσεις αὐτοῦ

ὄντι ἐπιλανθάνου πάσας τὰς

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^να νο ^νμι ^νας η ^νμων ^δ

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει **δ**

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει **κ** και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του **δ**

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον **δ**

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων **β** τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του **π** και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας **δ**

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος Δι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και
τω Α γι ω Πνευμα τι Αι νει η

ψυχη μου τον Κυριον αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω

M η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων οισ ουκ

εστισωτηρια

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος δια την ημετερανσω

τηριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της α

γιας Θεοτου και αιπαρθε

νου Μαρίας απρεπτωσεν ανθρωπησας

β σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θα

νατω θανατον πατησας **Δ** Εισωντης

αγιας Τριααδος συνδοξα

ζομενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευ

ματισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος — Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τ ἡν φω νην σοι προ σα γο μεν του Δη

στου και βο ω μεν σοι **π** Μνησθη τι η μων Σω

τηρ εν τη Βασι λει α σου **π**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων

συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Βυθῷ ἀμαρτημάτων.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Βυθὸς ἀμαρτημάτων, συνέχει με αἰεὶ, καὶ τρικυμία πταισμάτων, βυθίζει με κυβέρνησον, πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῶον, ἐσκόρπισα δεινῶς, καὶ πενητεύσας, αἰσχύνης πεπλήρωμαι, δουλόμενος τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· διό σοι βοῶ φιλάνθρωπε· Οἴκτειρόν με, σῶσον.

Δόξα.

Λιμῶ καταφθαρέντα, παντοίων ἀγαθῶν καὶ
ξενωθέντα ἐκ σοῦ Ὑπεράγαθε, οἰκτείρησον,
ἐπιστρέφοντά με νῦν, καὶ σῶσον Χριστέ, ὑμνοῦντά
σου τὴν φιλανθρωπίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην κυήσασα Χριστόν, τῆς
σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, πτωχεύσαντα, ἐκ
παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε ἀγνή, ἵνα ὑμῶ τὰ σὰ
μεγαλεῖα.

Εἴσοδος.

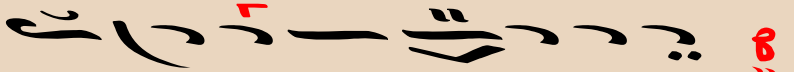

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ **Δ**
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 β
Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ β

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς β

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τ α ς σ ο ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι α

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄ Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτω σεν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ωΠνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐπίφωνον Γ'. Ἔχος β'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

“Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν
καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἔχος Δι.

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θεο τητος ο τε δε και

τους τε θνεωτας εκ των καταχθονι

ων ανεστησας πασαι αι Δυναμεις

των επουρανιων εκραυγαζον Ζω

οδοτα Χριστε ο Θεος ημων δο

ο οξα σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἦ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἄγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Γ. Πρωγάκη.

Ἦχος γ'. Παχ

της πα τρω ας δο ξης σου α πο σκιρ

τη σας α φρο ο ο νως εν κα κοις

ε σκορπι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου

ου ου τον ο ο θεν σοι την του α σω ω

ω ω του φω νην κραυ γα α α ζω η μαρ

τον ε νω πι ο ο ο ο ον σου Πα τερ οι

κτι ι ιρ μον δε ξαι με με τα νο ουν τα

και ποι η σον με ως ε να των μι σθι ων σου

ου ου

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Κυριεεεεεεεελεεη

ηησοοοον Κυριεεε

ελεεηηηηησοοοον

Κυριεεεελεεη

ηησον

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος Δι.

Ἄμην Ἀγιοοοο Θεο

οοοο Ἀαγιοοοοο Ισχυ

ροοοοο Ἀαγιοοοοο Ἀθαα

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και ει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ααγιιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἄργῶς·

Δυναμις Ααγιιοοοο

Θεοοοοος Ααγιιοοοος

Ισχυροοοος Ααγιιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

οι ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠδὴ β΄.

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος   Δι.

Ἄ
λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Δ Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι θ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολυαααααααα
αααααααααααααα
εεεεεεεεεεεεεε
εεεεεεεεεεεεεε
αααααααααααααα
αααααααααααααα
αααααααααααααα

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Οἱ οἱ οἱ τααααααααα
ααΧεεεεεεεεεεεε

ε ε ε ε ρου ου χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι μ υ υ

υ σι ι κω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ο ο ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α δι ι π τον

τρι σα γι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α α α

α σα αν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω

ω ω ω με ε ε ε ε με ε ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα α

α α α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε βασιλεεεεαα π'των ο

λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγγελιικαις α ο ρα

α α α α α α τω ως π'δορυφο

ρου με ε νον τα α ξε ε ε σιν αλ

λη λου ου ου ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ
ι οἰ οἰ οἰ οἰ τα α α α α α
α α α α α α α α Χε ε
ε ε κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι
κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
υ ι ι ι ι ε ι ι κο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο νι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α Τρι α α α α α α α α

α α α α με ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α των ο ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος   Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α

α α ε εκ των ου ου ου ου ρα α α νω

ων χ α υε ε ε ε ε ε υε γα α

α υε γα α γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α υε γα α γα α υε ε ε ε ε

υε γα α α υε γα α γα α α υε υε

γα γα α χ υε ε ε ε ε ε υε γα α

γα α α υε ε ε υε γα γα α υε ε

υε γα γα α α υε ε τα υε γα

υε υε γα γα α υε ε ε υε γα α α α

γα α υε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

α α α α α

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει αι αι νει ει ει ει

α α α α α π α α α α
ει ει ει ει τε του Κυ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

π ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α π

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Βου.

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا

ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب

ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت
ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت

ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث
ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج
ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح
ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح

خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ
خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ

د د د د د د د د د د
د د د د د د د د د د

ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ
ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ

ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر
ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر

ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز
ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز

εκ των ου ου ρα α νω ων α ^χ _{ζ'} υε ε ε

γα α υε υε γγα γα α υε υε υε γα

γα υε υε γγα γα α υε υε υε γα α

α γα υε ε ε υε γα γα υε ε ε

γα υε υε γγα γα α υε υε υε γα γα

υε υε γγα γα α υε υε υε γα γα υε

ε ε υε γα υε γα υε γα γα υε ε ^χ _β

αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α

α α α _β

Ἔτερον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Ἦχος ὁ αὐτός.

_β Ἄ ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α χα α α α α α

α α α α α α α λλη η η χη

η ρη η η η η ρη η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα λλη η η

α α λλη η λου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λ η λ ου

ι ι ι ι α α α ρα α α

α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α χα

α α α α α ρα α α α α α λ

λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρου ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

Ἦχος β΄. Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος α΄. Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός: α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...
Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠϛ Γα.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α

π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ο υ π ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

ε ε ϛ Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

ο ο ν μ ο υ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η

η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ο υ

ε ν τ ω κ ε ε κ ρ α γ ε ε ε ν α ι α ι μ ε

ε προ ος σε ει σα κου σον μου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε 99

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου κ ως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ου π ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω

ων μου κ θυ σι α ε σπε ρι ι νη κ ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε 99

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυρανπερι οχηςπερι τα

χει ει λη η μου **Γ**
99

Μ η εκ κλινηστην καρδιαν μου εις

λογουςπονηρι αστου προφασι ζεσθαιπρο

φασεις εν αμαρτιιαις **Γ**
99

Σ υν ανθρωποις εργαζομενοις την α

νομιαν και ου μη συνδυασωμετατων

ε κλεκτων αυτων **Γ**
99

Π αι δευσει με δικαιοσ εν ελεει

και ελεγει με ελαιον δε αμαρτω

λου μη λιπανωτην κεφαλην μου **Γ**
99

Ο τι ε τι και η προ σου χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^Γ 99

Α κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην ^Γ 99

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλ μοι μου ^Κ 99 ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^Γ 99

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν **Γ**
Α

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **Γ**
Α

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω **Γ**
Α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους

μου **Γ**
Α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι **Γ**
δα α μοι **Α**

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκων με **Γ**
Α

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **Γ**
Α

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των **Γ**
α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **Γ**
α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με **Γ**
α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π
α **Τ** ω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ **κ**
α θα

να τουκρατος λε λυ υ ται **π**
α και δι α βο

λου η πλα νη κα τηρ γη ται **ν** **δ** γε νος δε αν

θρω πων πι στει σω ζο με νον **κ** **α** υ μνονσοι

καθ ε κα στη ην προσφε ρει **γ** **α**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

π **α** **ε** φω τισται τα συμ παν τα **κ** **α** τη

α να στα α σει σου ου Κυ ρι ι ε **π** **α** και ο

Πα ρα δει σος πα λιν η νε ω κται **ν** **δ** πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε **κ** **α**

υ μνονσοι καθ ε κα στη ην προσφε ρει **γ** **α**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π^α **Δ** ο ξα ζωτου Πα τρος και του Υι ου την
δυ να μιν **κ**^α και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω
την ε ξου σι ι αν **π**^α α δι αι ρε τον α
κτι στο ον Θε ο τη τα **ν**^δ Τρι α δα ο μο
ου σι ον **κ**^α την βα σι λευ ου σαν εις αι
ω να α αι ω νος **Γ**^α

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

π^α **Τ** ον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου
μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου
υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν **π**^α τω γαρ μω

λω πι σου κ η μεις οι πα αν τες ι α α

θη η μεν γ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π γ μνου μεν τον Σω τη ρα κ τον εκ

της Παρ θε νου σαρ κω θε εν τα π δι η

μας γα αρ ε σταυ ρω θη κ και τη

τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη π δω

ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε

ος γ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π^α Τ οἰς ἐν ἀδὴ κα τα βας Χριστος εὐ ηγ
 γε λι σα το κ^α θαρ σει τε λε γωννυ νε ε
 νι κη η κα π^α Ε γω ει μι ι η Α να
 στα σις κ^α ε γω υ μας α να ξω κ^α λυ σας
 θα να του ου τας πυ λας Γ^α

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὄταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος· ποταμὸς πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος καταπλήττων ἔλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὐσπλαγχνος, πίστει δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βήματος, διηχήσει δέ, ἡ κοιλὰς ἅπασα, φοβερῶ βρύγματι, τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἁμαρτήσαντας, ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα, κλαίοντας Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν ἀγαθέ· Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ ἐξαναστήσεται, τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἅπασα· οἱ καλὰ πράξαντες ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι, οἱ ἁμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἡγαπηκότων σε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον,
τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὐθις τε, τῶν
ὀδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον, ὀδύνην μέλλουσαν,
ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα παίσασι, καὶ σὲ τὸν
Ἐπεράγαθον, γνώμη πονηρᾷ παροργίσασιν ὧν εἰς
τε καὶ πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἀλλὰ
Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με ὡς εὐσπλαγχνος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Ο ταν τι ι θωνται αι θρο ο ο νοι οι

και α νοι οι γωνται αι βι ι βλοι **β̣ λ̣** και

Θε ος εις κρι σιν κα θε ε ε ε ζη

η η η ται **δ̣** ω ποι ος φο ο ο

ο βος το ο ο τε ε **δ** Αγ γε ε λωνπα

ρι στα με νων ε εν φο ο ο βω ω **Δ**

και πο τα μου πυ ρος ε ε ε ελ κο

ο ο ο ντος **δ** τι ι ποι οι η σο με εν το

ο ο τε ε **Δ** οι εν πολ λαι αις α μα αρ

τι ι αις **β** υ πευ θυ νοι α α α αν

θρω ω ω ποι **δ** ο τα αν δε α α

κου σω ω μεν κα λου ου τος α αυ του **Δ** τους

ευ λο γη η με ε νους **β** του Πα α τρο

ος εις βα σι ι ι λει ει ει ει αν

α μαρ τω λου ου ους δε ε α πο

πε εμ ποντοσεις κο ο ο ο λα α α α σιν

τι ις υ πο ο στη σε ε ται αι **Δ** την φο

βε ε ραν ε κει ει ει νην α πο ο ο ο

φα α α α σιν **Δ** αλ λα μο νε φι

λα αν θρω πε Σω ω τηρ **Δ** ο Βα σι λευς

τω ω ω ων αι αι ω ω ω νω ων **Δ** πρι

ιν το ο τε ε λος φθα α α ση η **Δ** δι α

της με τα α νοι οι ας **Β** ε πι στρε

ε ε ε ψας ε ε λε η η η σο

ο ο ον με **Δ**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ αὶ νυν και α α εὐ εὐ και εὐς τοὺς

αὐ ὠ ὠ ναστωναι αὐ ὠ ὠ ὠ νωνων Α

μη ἦν ^π_α

Π ὠ ὠ ὠ ὠς μη ἦ θαυ μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κονπανσε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε ^π_α

πει ραν γα αρ α ανδρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με ^κ_α ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι ^κ_α τον προ αι ὠ νων εκ

Πα α α τρος κ γεν νη θε ε εν τα α

α α μη η η το ο ο ο ρα α π μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην Δ η φυρμο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν υ αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα κ σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

δο ο ο ο ο ο ξω ως π Θε ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε Γ
ε ρ ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

‘Ο Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

‘Ο Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠδῆ Γα.

Ὁ τω πα θεισου Χρι στε α μαυ ρω ω

σας το ον η λι ι ον και τω φω τι της

ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα

συμ παν τα προ σδε ξαι η μων τον ε

σπε ρι νον υ μνον Φι λα αν θρω ω πε

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

π_α **Η** ζω ο δοχοςσου Ε ε γερ σις
Κυ ρι ε **κ**_α την οι κου με νην πα α σαν
ε φω τι σε **κ**_α και το ι δι ον πλα α
σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το **π**_α Δι ο
ο της κα τα ρα στου Α δαμ α παλ λα γε εν
τες βο ω ω μεν **π**_α Παν το δυ να με
Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **Γ**_α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

π_α **Θ** ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος
σαρ κι πα ασχωνη ηλ λοι ω ω σαι **π**_α ον η

κτι σις μη φε ρουσα κρε μα με νον ο ραν

τω φο βω ε ε κλονει το και στε νου σα

υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν

κα τελ θων εν α δη δε τρι η με ρος

α νε ε στης ζω ην τω κο ο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε

ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

να το γε νος η μων εκ του θα να του

Χριστε λυ τρω σης θα να τον υ υ πη νε εγκας

και τρι η με ρος εκ νε κρω ων α να στας

ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε

ο ον ε πι γνο ον τας και κο σμονε φω

τι σας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ὁ ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

ο οι μοι με ε λαι να ψυ υ χη

ε ω ως πο ο ο τε των κα α κω ω

ων ουκ ε ε εκ κο ο ο ο πτεις

ε ε ε ω ως πο ο ο τε ε τη

ρα θυ μι ι ι α κα τα α α α κει

ει ει εισαι **δ** τι ι ου ου κεν θυ υ μη **δ**

την φο βε ρα αν ω ω ραν του ου θα

να α α α του **π** τι ου ου τρε ε μεις ο

ο ο λη η το φρι κτο ο ο ον βη η μα

του Σω ω ω τη η η η ρος **δ** α ρα

τι ι α πο λο γη η η ση η **δ** η

τι ι α πο ο κρι ι ι θη η η ση η

τα ερ γα α σου πα ρι στα αν ται προς ε

λε εγ χο ο ον σου ου **β** αι πρα α ξεις

ε λε γ χου ου σι ι κα τη γο ο ο

ρου ου ου ου σαι **δ** λοι πο ο ον ω

ψυ υ χη ο χρο ο νος ε ε φε στη η

κε **β** **κ** δρα α α με ε προφθα α σον πι ι στει

βο ο ο η η η η σον **Δ** **δ** η μα αρ τον

Κυ ρι ι ε **Δ** **δ** η μα αρ το ο ον σοι

οι **β** **κ** αλλ οι οι δα φι λανθρω ω πε ε το

ευ σπλα α αγ χνο ο ο ον σου **δ** ο

ποι μη η ην ο κα α λος **Δ** **δ** μη χω ω

ρι ση ης με **β** **κ** της εκ δε ξι ων σου πα

ρα στα α α α σε ε ε ε ως **Δ** **δ** δι α

το με ε ε γασου ε ε ε ε λε ε ε ε

ος δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ

Α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε

η τον Θε ον α α φρα α αστωςσυλ λα βου

ου ου σα α σα α αρ κι δ Μη τηρ Θε

ου ου ου του ου υ υ υ ψι ι

ι ι ι στου δ σων ι κε των πα ρα α α

κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω

ω ω ω με **δ** η πα σι χο ρη η γου ου

ου σα α κα θα ρι σμο ο ον τω ων πται

αι σμα α α των **Δ** **δ** νυν τας η μων ι

κε ε ε σι ι ι ας **β** **λ** προ σδε ε ε

ε χο ο με ε ε νη **β** **λ** δυ σω ω

ω ω ω ω ω ω ω πει ει σω θη η η

η ναι πα α αν τα ας η η η μα α

α ας **δ**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ

παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Γα.

Ε
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α π ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του κ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον π ρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το κ
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
λε ε ος Γ ρ ρ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ῥῥ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ῥῥ

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ
θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον
νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως,
τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερῶς τῶν Ἀϋλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις, ὑμνοῦσι
ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην
σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν,
πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι,
προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ
γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ
σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ
Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας,
μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος,

δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,
Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ´. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρισεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ζωώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστοουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα

τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα,

Ὁ α' Χορός· τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα τῆς Θεότητος. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως καὶ τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

Ὁ β' Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθάρων, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος,
Ὁ α' Χορός· καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἄβραάμ κατηξιώθη, τυπικῶς
ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον,
ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν,
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ
σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός τοῦ κυηθέντος, ἐκ
νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ πιστῶς Θεοτόκον σε,

‘Ο β’ Χορός· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ’. ᾠς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδοὺς δι’ ἔλεον, ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ

ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,
Ὁ β' Χορός· καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοιδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν,
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ
τριτὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ
Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν
θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν
ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω **Δ** και

α γι ι ω Πνευμα τι ι **Γ**

Τ ας του Κυ ρι ου γνον τε ες εν το ο

λας **Δ** ου ου ου ου ου τω ω πο λι ι

τευ θω ω ω με εν **Γ** πει νων τας δι

α α θρε ψω ω με εν **π** δι ψω ων

τας πο ο τι σω ω μεν **Δ** γυ μνους πε ρι ι

βα λω με θα α **Γ** ξε ε νους συν ει σα

γα γω ω μεν **Δ** α σθε νου ουντας και τους ε εν

φυ λα α κη η ε πι σκε ε ψω ω ω ω

με ε ε θα α **Γ** ι να α ει

ει ει πη και αι αι αι προς η η μας ο

μελλων κρι ναι πα α σαντην γη ην **Γ** δε

ευ τε οι ευ λο γη με ε νοιοι του ου Πα

τρο ο ο ο ος μου κλη ρο νο μη σα α τε

την η τοι μα σμε ε νη ην υ υ μιν

βα σι λει ει ει α αν **Γ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

μην **Γ**

Υ πο την σην Δε ε σποι να σκε ε

ε ε πην **Δ** πα αντες οι γη γε ε νεις **Δ**

προσ πε φευ γο ο ο ο τε ες βο ω μεν

σοι **Γ** **ρρ** Θε ο το κε η ελ πια η η μων **π**

ρυ υ υ σαι η η μας **Δ** εξ α α με

ε τρων πταισμα α α των **Δ** και σω

ω σον τας ψυ χα α α ας η η

μων **Γ** **ρρ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δι**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε Δ α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ο Αναγνώστης

Άγιος ό Θεός, Άγιος Ίσχυρός, Άγιος Άθάνατος,

ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἁγίε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἄξιον ἴσθι· Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄξιον ἴσθι· Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἐἶτα τὰ κάτωθι Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς

Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

^ϕ
Ἦχος ᾠδῆς Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν

η μιν ^κ εὐ λο γη με νος ο ερ χο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ̇ Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμωτο με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ᾠ ᾠ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ᾠ ᾠ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης

ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν
ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς
πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι·
Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ
ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ
πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος,
καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον,
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον,
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς,
ἐχώρησας Θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς
Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ
κόσμῳ, δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ^Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** **δ**προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ** **δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** **α** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** **α** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ** **α**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**
α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α
α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ
α

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι
δ

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις **Θ** ε
α

ος και α α ανθρωπος **Δ**
δ

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ
α

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α **π** **α** **χ**

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α **κ** **α**

δο ο ξα σοι οι ο **Θ**ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος **π** **α**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...”

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὴν Ἦ Ὑπακοὴν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ Ὁἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσ, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἄγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει·

᾽Ο β' Χορός· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Δίς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,

᾽Ο β' Χορός· ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'.

᾽Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ————— Γα.

Ο —————
τα υ δα τα πα λαι νε ευ μα τι

θει ω ^κ εις [♀] μι ι αν συ να γω γη ην

συ να θροιοι σας ^π και τε μων θα λασσαν Ι

σρα η λι τη λα ω ^κ ου τος ο Θε ος

η μων ^κ δε δο ξα σμε ε ε νος υ πα αρχει

αυ τω μονω α σω μεν ο τι δε δο ξα

σται ^Γ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γάρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

συμπλακείς τῷ τυράννω, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθίσεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μὲ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός,

τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ ἀλλ' ἐτοιμία γενοῦ, ὧ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραηλισμένοι στησόμεθα.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα· Δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Αναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ἦ Οἶκος.

Ἦ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ἦ Κάθισμα. Ἦ Ἦχος πλ. β'.

Ἦ Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Ἦ Δόξα. Ἦ Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί

μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αἰτοῦμαι, σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μέσθῃναι, **Κριτὰ δικαιοῦτατε.**

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης, μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ

βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Συναξάριον.

Τῇ Ιθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχοι

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἀρχιππος λίθον.

Κατηλοήθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,

Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἐπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,

Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Ἀρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνε χερμαδίοισιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχοι

Ἀνδρῶν τριάς σύναθλος εὐσθενεστάτη,

Ἀνδρίζεταιί σοι, καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.

Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,

Ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχοι

Βουλάς Ῥαβουλάς θεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,

Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν
καὶ ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχοι

Ὡς εὐγενεῖς ὄρηκες ἐν γῆ Μακάρων
Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Κόνωνος.

Μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς ἐξ
Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Ὁρπηξ Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ Φιλοθέη,
Ἐχθρὸν βαλοῦσα σταυροῦ τῇ πανοπλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου
Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν
ποιούμεθα.

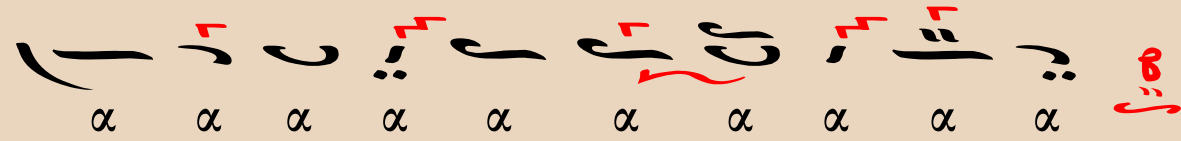

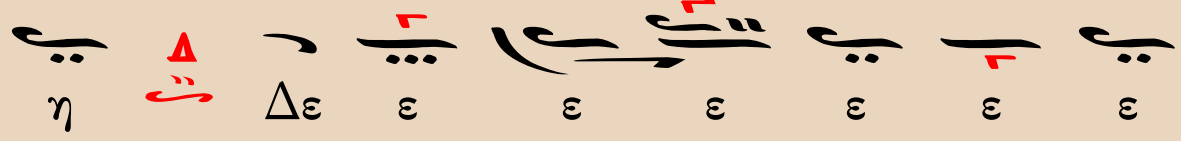

Στίχοι

Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτῆς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον καμὲ κρίνεις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ
δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

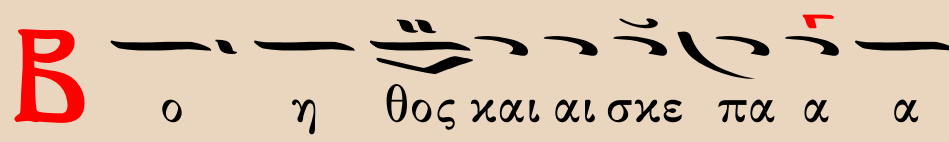
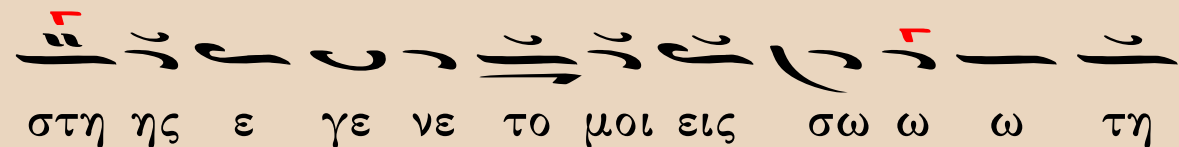
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

 ις πο ολ λα α α α α α α

 α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε η η η

 η Δε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

 ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Βου

Ὠδὴ Α'.
 ο η θος και αι σκε πα α α

 στη ης ε γε νε το μοι εις σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α α αν ου τοςμου Θε ε

ε ος και αι αι δο ξα α α α α

σω ω α α αυ τον Θε ος του ου

ου πα τρο ο ο ο ος μου ου και υ ψω

ω ω σω ω α αυ το ον εν

δο ο ο ξως γα α αρ δε ε ε δο ο

ο ο ο ξα α α α σται

Ὠδὴ Γ'. τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ

ρι ε ε πι τη ην πε τραντων ε ε εν

το λω ω ω ω ων σου ου σα λευ θει σαν

την κα α αρ δι ι α αν μου ο τι μο

νο ος α α α γι ι ι ο ος υ πα α αρ

χει ει εις και αι Κυ υ ρι ι ο ος

Ὠδὴ Δ'.

Α

κη κο ε ε εν ο ο ο

προ φη η η της την ε λευ σι

ι ιν σου ου Κυ ρι ι ε και ε φο ο

βη η η η η θη η ο τι με ε ελ

λει εις εκ Παρ θε ε νου ου ου τι

ι κτε ε ε σθαι και αν θρω ποις δει ει

ει κνυσθαι αι και αι ε ε λε ε ε γεν

Α κη κο α α τη ην α κο ην σου ου

και ε ε ε ε φο ο βη η η θην δο

ο ξα τη η η δυ υ να α μει ει σου

ου

Ὠδὴ Ε΄.

Ε κ νυ κτος ο ο ορ θρι ζο

ον τα φι ι ι λαν θρω ω πε φω ω

ω ω τι σο ο ον δε ε ο ο μαι

και αι αι ο δη η γη η η σο

ον κα α α με ε ε ε ε εν τοι οι

οις προ σταγ μα σι ι ι ι σου και

δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ει ει ει εν το

θε ε ε ε λη η μα α α σου

Ὠδὴ Ϛ΄.

Ε βο ο η σα α α α α ε

εν ο λη η καρ δι ι ι α μου προ

ο ο ο ος το ο ον οι κτιρ μο να

α Θε ε ε ον και ε πη κουου σε

μουου εξ α δου κα α α τω ω τα α α

του και α νη η γα α γε εν εκ φθο

ρας τη η η η ην ζω ω η η ην

μου

Ὡδὴ Ζ'. Η μα αρ το με ε ε ε εν η

νο μη η η σα μεν η δι κη σα α μεν

ε νω πι ο ο ο ο ον σου ου ου δε

ε συ νε τη η η ρη η σα α α

μεν ου δε ε ε ε ε ποι οι οι η η

σα α μεν κα θως ε ε νε τει ει ει

ει ει λω ω η η η μιν αλ λα

μη η η πα ρα α δω η ης η μα α α

ας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω

ων πα α α τε ε ε ε ρω ων Θε ε

ε ος

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

Ο ο ον στραα τι αι ου ου ου ρα

νω ων δο ο ο ξα α ζου ου ου σι

και φρι ι ι ιτ τει τα Χε ρου

βι ι ι ιμ και τα Σε ρα α α φιμ

πα α α α α σα α α πνο η η η

και κτι ι ι ι σις υ μνει ει τε ε ευ

λο ο γει ει ει ει ει τε και αι

υ υ περ υ ψου ου ου τε εις πα α αν

τα ας του ου ου ους αι αι ω ω ω

να να α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Β ο η θος και σκε παστης

ε γε νε το ο μοι εις σω τη ρι ι

αν ου τος μου Θε ος και δο ξα σω αυ τον

Θε ος του πα τρο ος μου και υ ψω σω αυ

‘Ο Β’ Χορός: τον εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα α

σται

’Ωιδή Γ’. τε ρε ω σον Κυ ρι ε

ε πι την πε τρα ντων εν το λω ων σου

σα λευ θει σαν την καρ δι αν μου ο τι

μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι ι

ος

’Ωιδή Δ’. κη κο εν ο ο προ φη

της την ελευσιν σου Κυριε και ε

φοβηθηθη οτι μελεις εκ Παρ

θενου τι κτεσθαι και αν θρωποις δει κνυσθαι και

ελεγεν Ακηκοατην ακοην σου

και εφοβηθην δοξατηδυνα αμει σου

Κυριε

Ωιδή Ε΄.

κνυκτος ορθριζοντα φι

λανθρωπε φωτισον δεομαι και οδηγη

σον κα με εντοις προσταγμασι σου

και διδαξον με ποιειν αι το θεελη

μα σου

Ὡιδὴ ΣΤ'.

Ε

βο η σα εν ο ληκαρ

δι α μου προ ος τον οι κτιρ μο να Θε ον

και ε πη κου σε μου εξ Α δου κα α τω τα του

και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω

ην μου **β**

Ὡιδὴ Ζ'.

Η

μαρ το μεν η νο μη σα

μεν η δι κη σα μεν ε νω πι ο ο ον

σου ου δε συ νε τη ρη σα μεν ου δε ε

ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν **β**

αλ λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε

λος ο των πα τε ρων Θε ος **β**

ᾠδὴ Η΄.

Α̣ Α̣

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ο ν στρατι αι ου ρα νων δο ξα ζου σι και

φριττει τα Χερου βιμ και τα Σε ρα φιμ πα

α σα πνο η και κτι ι σις υ μνει τε ευ λο

γει ει τε και υ πε ρυ ψου ου ου τε εις

παν τας του ους αι ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ᾠδὴ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ᾠδὴ Ἱερέως· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Ηχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **δ** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μονωημαρτον και τοπονηρον

ενωπιονσουεποιησα **Δ** οπως

ανδिकाιωθηςεντοιςλογοιςσου **Δ** και

νικησηςεντωκρινεσθαισε **β**

I δουγαρ εν α νο μι αις σου νε λη

φθηνκαι εν α μαρ τι αις εκισση σε με η

μητηρμου **β**

I δουγαρ α ληθει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυφια της σο φη

ιασουεδηλωσαςμοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου αναγγελει την αινε

σιν σου

Οτι ειηθηλησας θυσιαν ε

δωκαν ο λοκαυτωματα ουκ ευ

δοκησεις

Θυσιατω Θεω πνευμα συντε

τριμμενον καρδιαν συντετριμμενην και

τεταπεινωμενην ο Θεος ουκ εξου

δενωσει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναστων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ π Πά

Ε ^χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθους των ι κτιρμων σου ε ξα λειπον

το α νο ο μη μα α α μου **π**

Τ α πλη η η η θη των πεπραγ μενω

ων μοι δει ει νων **Δ** εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας ^χ τρε ε ε ε ε ε μω ω **κ** την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως **π** αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου **Δ** ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ἠν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ραφιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κονσε με γα λυ νο μεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

την τι μι ω τε ε ραν των

Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο τε ραν

α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φι ιμ την

α δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον

τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο

το ο ο ο κο ον σε με ε ε γα

λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἄ α σπορουουσυλ λη η η ψε ως

ο το κος α νε ε ερ μη νευτος Μη η

η τρο ο ος α να α αν δρου ου α φθο

ρο ο ος η κυ υ η η σι ις Θε ε

ου ου ου γαρ η η η γε εν νη η σι ις

και αι αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει

τας φυ υ υ σειεις Δι ο σε πα α

α α σαι αι αι αι γε νε ε αι

ως Θε ο νυμφο ο ον μη τε ε ε

ε ε ρα ορ θο δο ξωσμε γα α λυ υ

νο ο με ε ε εν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

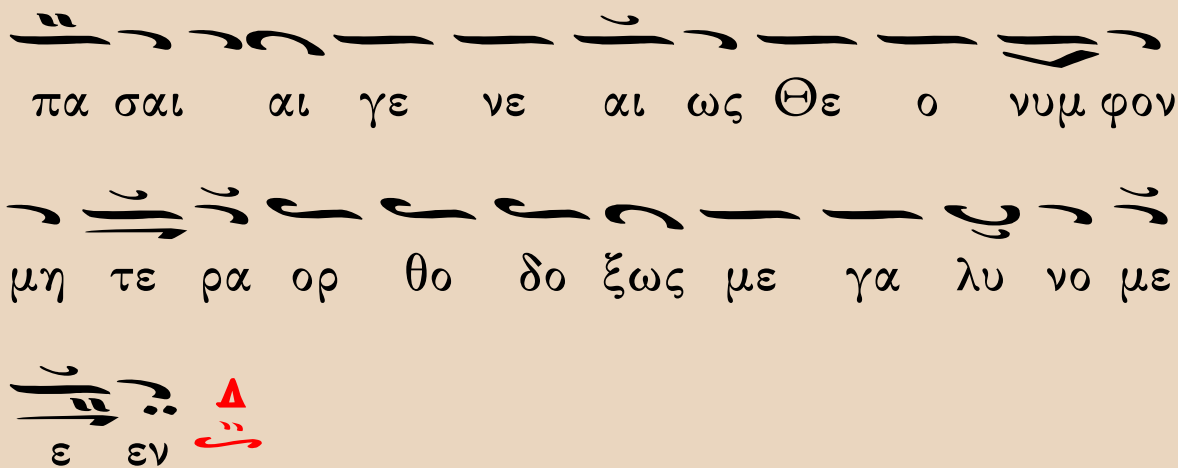
Ἄ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το κος

α νερ μη νευ τος μη τρο ος α νανδρου α σπορος

η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη σις και αι

νο ποι ει τας φυ υ σειεις δι ο σε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...”

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον γ'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

“Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη
τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν
ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις
ένδεκα· οὐς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν
καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα,
πλήθεσι τῶν σημείων.

Τοῦ Τριωδίου. Ὅμοιον.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου σου δόξης,

ἡμέραν ἐνθυμουμενος, φρίττω, Κύριε ὄλως, καὶ
τρέμων φόβῳ κραυγάζω, ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθης,
κρῖναι, Χριστέ, τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης,
τότε οἰκτρὸν, ἀπὸ πάσης ρῦσαί με τιμωρίας, ἐκ
δεξιῶν σου, Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἔτερον ὅμοιον.

Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος, καὶ τίς
ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου· ἡμέρα
γὰρ θυμοῦ ἐστὶ, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾗ
Κριτῆς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ τῶν
πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως,
τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, κατανοῶν ὄλως τρέμω,
καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου
δικαιότατε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με
δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

**Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους
ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,
εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.**

ᾠδὴ Γα.

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α ανω ω

ων **κ** αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις **π** Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω **γ**

Α ι νει τε α αυ το ον πα αντες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ πα σαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π ρ σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω ρ ρ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

π^α Δ εὐ τε πα ἀν τα τα ε θνη η γνω τε
του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π^α
Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων κ^α ο εν
αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας
και ε κων ε τα α φη π^α και α νε στη εκ
νε κρων του σωσαι τα συμ παν τα Αυ
τον προ σκυ νη η σω μεν Γ^α ρ^α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

π^α Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα

σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε ^π αλ

λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη

τος ^κ πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι

ιν σου ^π ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε

λε η σον η μας ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

^π **Χ** α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

τα ^π Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε

πι το μνη μα ηλθεν ^κ_α ευ ρεν Αγ γελον ε

πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π_α τοις ι

μα τι οις ε ξα στραπτοντα και λε γον

τα ^κ_α Τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε

κρων ^κ_α ουκ ε στιν ω δεαλλ ε γη γε ερται ^π_α

κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι

^Γ_α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π_α **Ε** ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θα φως φι λαν θρω πε ^κ_α α νε στησγαρ εκτων

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ω π ω ν δ ω ρ ο υ μ ε ε ν ο ς π ι ν α σ ε π α σ α κ τ ι σ ι ς

δ ο ξ ο λ ο γ η τ ο ν μ ο ν ο ν α ν α μ α ρ τ η τ ο ν

Ε λ ε η σ ο ν η μ α ς Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

π μ ν ο ν ε ω θ ι ν ο ν α ι Μ υ ρ ο φ ο ο

ρ ο ι Γ υ ν α ι κ ε ς κ τ α δ α κ ρ υ α π ρ ο σ ε ε φ ε

ρ ο ν Κ υ ρ ι ι ε π ε υ ω δ ι α ς γ α ρ α ρ ω

μ α τ α κ α τ ε χ ο υ σ α ι τ ο μ ν η μ α σ ο υ κ α τ ε

λ α β ο ν κ τ ο α χ ρ α ν τ ο ν σ ο υ Σ ω ω μ α μ υ

ρ ι ι σ α ι σ π ο υ δ α ζ ο υ ο υ σ α ι π Α γ γ ε λ ο ς κ α

θ η μ ε ν ο ς ε π ι τ ο ν λ ι ι θ ο ν α υ τ α ι ς ε υ

ηγ γε λι σα α το ^π Τι ζη τει ει τε τον ζων

τα με τα των νε κρωντον θα να τον γαρ

πα τη η σας ^π α νε στηως Θε ος πα ρε

χωνπα σι το με γα ε ε λε ος ^Γ ^{αα}

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ε ν νο ω την η με ραν ε κει νην

και αι αι τη ην ω ω ω ραν ^Δ ο ταν

με ε λω ω ω με εν πα α αν τες γυ

μνοι οι και αι ως κα τα α κρι ι ι

τοι κ τω α δε κα στω Κριτη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι π το τε ε σα

α αλπιδξ η χη σει ει ει με ε ε γα

και τα θε με λι α της γης σει σθη σον ται

και οι νε κροι εκ των μνη μα των ε ξα

α να στη η η η σο ο ο ον ται δ και

η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται π και παν των

τα κρυ υ πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν

ται αι ε νω ω πι ο ο ο ον σου π

και κο ο ψο ον ται και κλα αυ σο

ο ον ται και εις το πυρ το εξω τερον

α πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη

δε πο τε με τα α α νο η η σα

α α αν τες και εν χα ρα και αι

α α α γα α α λ λι α α α σει

ο τω ων Δι ι ι και αι αι ω ων κλη

η η ρος ει σε λευ σε ε ται εις πα

στα α δα α ου ρα α α νι ι ι ι

ον

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

ποι α ω ρα το τε και η με

ρα φο βε ε ρα ο ταν κα θι ση ο Κρι

της ε πι θρο νου ου φο βε ε ρου βι βλοι

α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πρα α

ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και

τα α κρυ υ πτα α α του ου σκο ο ο τους δη

μο σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται

Αγ γε λοι πε ρι τρε χου ου σιν ε πι συ

να γοντες πα α α αν τα α τα ε

ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κου σα

α τε βα σι λεις και αρ χοντες δου λοι και

αι ε λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α

μαρ τω ω ω λοι και δι καιαι οι πλουσι

ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε ται αι

αι κρι ι της ο με ε ελ λων κρι ναι

πα α α α σα αν την οι κου με ε ε ε

νην και τις υ πο στη σε ται α πο προ

σω που α α αυ του ο ταν Αγ γε λοι πα

ρι στααν ται ε λεγ χο ο ον τε ε ες τα

ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας

εν θυ υ μη η η σεις τα εν νυ υ υ κτι

ι και ε ε εν η με ε ε ε ρα

ω ποι α ω ρα το ο ο ο τε

αλ λα προτου φθασαι το ο τε λος σπουδα
σον κρα α ζου σα α ψυ υ υ χη ο
Θε ος ε πι στρεψονσω σο ον με ως
μο ονος ε ε ευ σπλαα α αγχνος

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Δ α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι
θυ μι ων γε ε ε νο με ε νος το ε
ξου σι α στι κον Θε ε ου θε ω ρη η η
σα ας ου τως ε ε ε βο ο ο ο
α κρι τη ρι ον ε κα α θι ι σε

και βιβλοι η νε ω ω ω χθη η η

σαν ^Δδ βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε

ε ε ευ εις ^βκ τον πλη σι ι ι ο ον

σου μη α α α θε ε ε ε τει ^νδ

βρω μα των α α πε ε ε χη τον α δελ φο

ο ον σου ου μη κα τα α α κρι ι

ι ι ι νης ^νδ μη η η τω πυ υ υ ρι

πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη ^Δδ κα τα

κα ης ω σει κη η ρο ο ος ^βκ αλλ α

νεμ πο δι στως ει σα α ξη σε ε Χρι ι

στος ^Δδ εις την βα σι λει ει ει α αν

α α αυ του δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι π

Π ρο κα θα ρω ω μεν ε αυ του ου ους α

δε ελ φοι π τη βα σι λι δι ι των

α α α α ρε ε ε ε των π ι δου γαρ

πα ρα γε ε γο ο νε ρ ρ πλου τον η μιν

α γα θων κο μι ι ι ι ζου ου ου σα

των πα θων κα τευ να α α ζει τα α οι

δη η η μα α α α τα π και τω

Δε σπο τη κα ταλ λατ τει ει τους πται αι αι αι

σα α α αν τας δι ο μετ ε ευ φρο

ο συ υ νης ταυτην υ πο ο δε ξω ω

ω ω με ε ε ε θα βο ων τες Χρι στω

ω ω τω Θε ε ω ο α να στα ας εκ

τω ων νε ε κρω ω ων α κα τα κρι

τους η μας δι ι α φυ υ υ υ λα

α α α ξον δο ξο λο γουν τας σε

τον μο νον α α να μα α α αρ τη

η η η τον

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω Δ και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν π

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε

Θ ε ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ **Δ** **δ** Κ υ ρ ι

ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε

κ α ι Α α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **π** **ρ**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε

ο υ ο Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς **Δ** **δ** ο α ι α ι ρ ω ν

τ η ν α μ α ρ τ ι α ν τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν

η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ

κ ο σ μ ο υ **π** **ρ**

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η

μ ε ν ο ς ε κ δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε

λε ησον η μα ας ^π_α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ_δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην ^π_α

Κ αθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να ^Γ_α και εις τον αι ω να του αι

ω νος ^π_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων **Δ** και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας **Α** μη ην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε **π**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α **Δ** ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι **π**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **π**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως **π**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε

ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π_α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ_α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω νων Α μην ^Δ_α

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον

^χ
η μας ^π_α

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_α

Α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος ^Δ_α

Α α γι ο ος α α θα α

να α α τος **Δ** ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας **Χ**
π
α

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η μων **π**
α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε **Χ** ο ο ο ος **π**
α

Ἐτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

ξα αν τι το ο φως **κ**
α Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω κ και ε πι

γης ει ρη η η νη η π εν ανθρωποι

οις ε ευ δο κι ι ι ι α π

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε κ προσκυ νου ου μεν σε γ

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε κ ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ Δ ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε κ

Πα α τε ερ παν το κραα α α τορ ^κ Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες ^κ Ι η σου ου Χρι ι στε ^γ και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα ^π

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος ^Δ ο α μνο ο ος του Θε ε ου ^κ ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος ^Δ ο ο αι αι

αι αι ρω ων ^κ την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου ^Δ ε λε η η σον

η η μας ^κ ο αι αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

σμου ^π_α

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι ^π_α την

δε ε η η σιν η η μων ^κ_α ο κα

θη η η με ε ε νος ^κ_α εν δε ξι

α α α του Πα α τρος ^π_α και ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας ^π_α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος ^Δ_δ συ ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος ^κ_α Ι η σου ος Χρι ι στος ^Γ_α εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην ^π_α

Κ α θ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου ^Δ_δ εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος ^π_α

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ^κ_α

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη ^Δ_δ α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας ^π_α

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε π ο Θε ε ος Δ των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων και αι αι αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω ω να

ας Α α α μην

ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε

υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε κ τα δι

και ω α μα τα α α σου π

κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν κ εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α κ ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι π

κ υ ρι ι ε ρ προς σε κα τε ε ε

φυ υ υ γον κ δι δα ξο ο ο ον με του

ποι ειν το θε λη α μα α α σου Δ ο ο

τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο ο ο ος

μου ^π_α

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη η

ζω ω ω ης ^κ_α εν τω φω τι ι ι ι σου

ο ψο ο με α θα α α φως ^π_α

Π α ρα α α τει ει ει νον ^κ_α το ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε ^π_α

Α χ γι ος ο Θε ε ος ^Δ_α Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος ^Δ_α Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

ج ي
η μας π^α

Α ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π^α

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην π^α

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας π^α

Ν ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

50 γι ος κ ο ο ο ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

50 π ρ

Ν ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

50 γι ος κ ι ι ι σ χ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ σ χ υ υ υ ρ ο ο

50 π ρ

Η ε Α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

ι ο ο ος Δ α α θα α α

α α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος κ ε λε ε

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ον η η η η η η η

μα α α α α α α α α ας π

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ⁷χ ⁷ο ο ο ος ^π_α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μωυση ^π τοις υιοις Ισραηλ τα

θεληματα αυτου ^ν

Οικτιρμων και ελεημων ο Κυ

ριος ^β μακροθυμος και πολυελε

ος ^π ουκ εις τελος οργισθησεται

ου δε εις τον αιωνα μη νει ^ν

Ουκατατας ανομιασημων ε

ποιησεν ημιν ^α ου δε κατατας α

μαρτιασημων ανταπεδωκεν ημιν ^ν

Οτι κατα το υψος του ουρα

νου αποτης γης ^β εκραται ωσε Κυριος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

π^α **α** θε τη σαν τα Χρι στε την εν το

λην σου τον προ πα το ρα Α δαμ **κ**^α του Πα

ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας **π**^α τον δε Λη

στην Οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε

εν Σταυρω ^κ εν αυτω ει σω ω κι σας κρα

ζο ον τα ^π Μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη Βα

σι λει ει α α σου ^Γ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῆ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἄρᾶ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κρίζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κρίζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη

νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν τῇ φρικτῇ, Χριστέ, παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῆς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τοῦ πλάσματός σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχύς σου ὦ ψυχὴ μου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ὑμῶ Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα. Μιᾶς Ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιηρημένης, τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Πύλη σύ, ἦν μόνος διώδευσεν, ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, Ἄγνή, τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδάμ, καὶ ὁ Υἱός σου.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρος ἡμῶν

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρος ἡμῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο του ^Δ και α ει παρ
θε νου Μα ρι ασ α τρεπτως εν αν θρω
πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η ^χ μα α ας ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον γ'. Ἦχος γ'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.^ϕ

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια
Αγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια
ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου
ερρύσατο ἡμᾶς
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

λε ε ος Γ
ῥῥ

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ

Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ
τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ
τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ
κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς
τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ
στῆναι, Κριτὰ δικαιοσύνη.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ὅταν ἐλθῃς ὁ Θεός ἐπὶ γῆς με

τὰ δόξης καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα

ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ βήμα

τος ἔλκη καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται

καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται

το τε ρυ σαι αι με εκ του πυ ρος του α σβε

του **Δ** και α ξι ω σον εκ δε ξι ων σου

με στη ναι Κρι τα δι και ο ο τα α τε ε

ε ε **π**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δι.**

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον **β**

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μ η ν Ἀ γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ

ρ ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α

ν α τ ο ς ε λ ε ε ε η σ ο ο ο ν η

μ α α ς

Ἄ α γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο ο ο ο

ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α ν α

τ ο ς ε λ ε ε ε η σ ο ο ο ν η μ α

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μισ **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο I ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

ος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σ ε ε ε τ ο υ ς ε υ σ ε ε

β ε ι ε ι ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ς γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ

τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι ἀπόστολος; οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ
α α

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα

Ο ι τα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε με ε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χερου ου βι ι ρι ι ι ι ιμ ρι μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι

ι ι ι ςι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο

νι ι ζον τε ε ε υε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη η η η η η η η η η η η

και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω

ω π Τρι α α α α α α α α α α

α α τρι α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α δι ι ςι

ι ι ι τον τρι σα α α α α α

α γι ι τον τρι σα γι ο ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α

α α α α α δο ο ο προ σα α δο ο ον

τε ε ε με ε ε ε ες πα α α

α α σα α α αν τη η η η η ην

βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι

ι βι ω τι ι κη η η η η η ην

α πο θω ω ω ω με ε α α πο θω

ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι μνα α α γα α α α αν δ

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α

σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι λε ε α α α γα α α α α δ

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι δ

Τ αι αις Αγ γε λι ι καις ζ' α

ο ρα α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα

α α ξε ε σι ι ιν **δ** Αλ λη λου

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α **δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

δ **Ο** ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α Χε **δ** ε ε ε

ε ε ε **μ**ε ε ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι **ν**ι ι ι ι ι μ **δ** μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ **ν**υ υ υ στι ι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ σι ι κω ω ω ως π

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ρε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η ρη η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ρω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α

Τρι ι α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η

η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι με ρι μνα α α ρα α α

α αν δ

ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

υε ε βα σι λε ε ε α α α ρα α

α α α δ των ο ο ο λω ων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι δ

Τ αις Αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α α α α

α δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

ω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

50 σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ

γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἕτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ἄ ξι ι ο ον ε στι ι ι ι ι ν ω

ως α α λη η η θω ω ως μα

κα ρι ζει ει ν σε ε ε τη ην Θε

ε ο το ο ο ο κον την α α ει

ει μα κα α α ρι στον και πα να α μω

ω ω μη η η η το ο ον και μη τε ρα

α του Θε ε ου ου ου η η η η μω ων ^π_α

την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε

ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βι ι ι μι

και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^κ_α

α συγ κρι ι ι τω σ τω ων Σε ε ε ρα

α α α α φι μι ^π_α την α α δι ι α

φθο ο ο ο ο ρω σ Θε ον Λο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου σαν ^κ_α

την ον τω σ θε ο ο το ο ο κο ον σε

με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο ο με ε ε εν ^γ_α

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ἄ ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι ς αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
χει ει ει ει ει ει ς ει ει ει ει ει ει
ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

α α α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α α α
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α α α
χυ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α α α ρι
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι 0 0 2

α α α α α α α α α α α α ρι
ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

α α α α α α α α α α α α
ι ι ι τον Κυ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α
ο ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α
ω ω ω ων ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

α α α α α α α α α α α α
ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ω ω ω ων ρ γα α α υε ε ε υε γα γα

α α υε ε ε ε ε υε γα α α υε

γα α γα α υε υε γα α α υε ε ε ε

υε γα α υε γα α γα α α α υε ε

ε υε ε γγα υε υε γα α γα α υε ρ

Α α αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α ρρ

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρρ Γα

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ π υ τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ι ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω εκ των ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α

εκ των ου ου ρα νω ω ζω ω ω ω ων Αλ

λη λου ου ι α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ

ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ

ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ο ο ο ον ρ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε τω ω ω

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ρα α α α α α α ρα α εκτων ου

ου ρα νω ω ω ρω ω ω ω ων α

υε ε ε ρα υε ε ε ρα υε ε ε

υε υε ρα ρα α υε ρα α υε ε υε ρα

ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α υε ε

ε υε ρα ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α

υε υε υε ρα α ρα α υε υε ρα ρα α

υε υε υε ρα ρα υε ε υε ρα α υε

ε ρρα ρα υε ρα α υε υε υε ρα α ρα

α με ^χδ αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α δ

Ἔτερον Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδά.

Ἦχος ᾠή Γα.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι δ

αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ρει ει ει ει δ ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ρει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει δ

ει ει ει ει ει ρει ει αι νει ει ει ει τε

α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ε ε ε ρα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βου

ου ου ου ου ρου ου ου ου ου ε ε ε

υε ε ε ε ε ε λε ε ε γε υε ε

ε ε ρα α α α α α α α α α α

α ρα α α α ρα α α α λλη η

η η η η ρη η η η η η η η

λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι ι ε

ι α λλη λου ου ι ι α α ρα α α

α α α α α α α α α α ρα

α α α α α α Δ α α α α α

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π

α α α α α α υε ε υε ε ε ε ρ

ε πα α α α α α α α α α α α

α λι ι ρι ι ι ιν ρ ρ ρα α α α

α α α α α α α α α α α α

α ρ ρ ρα α α α ρα α α α λλη η

η η ρη η η η η η ρ η η

η η η η η η η λου ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι α α ρα

α α α α α α α χα ρα α α

ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α λ λ ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π α

α υε ρα α ρα α υε ε υε ε ε ε ρ

ε ε υε ε ε ε ρα α α α α ρα

α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η ρ

υε η η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η η η ηη η

η η η η η η η η η η η η η χη

η η η ηη η η η η η η η η η

η η η η η η λουου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου αλλη η η λου ου ι

ι ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ηα α α α α α

α α α λλη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η ηη η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η

η η η η ηη η η η η η η η η

η η η η η η ηα α α α λλη η

χη η η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου ου ι

ι ι ι ι α α α λλη λου ου ου

ου ι ι ι ι ηι ι ι ι ι α λλη

λου ου ι ι α α ηα α α α α α α

α α χα α α α α λλη λου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

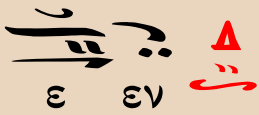
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαίρετον

Τριάδα προσκυνοῦντες

αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
 νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
 νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
 η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
 τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

˘ ˘ ˘
ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή τῆς Τυρινῆς.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ ξ̣ υ ρ ι ι ε ε κ ε ε ε ε κ ρ α α

α ξ α π̣ ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ π̣ ε ι ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ

ρ ι ι ι ι ε π̣ Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ

σ ο ο ο ο ο ν μ ο υ π̣ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η τ η ς

δ ε η σ ε ε ω ω ω ω ω ς μ ο υ π̣ ε ν

τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε ι σ α α κ ο υ

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Κ^ξ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π_ρ ε παρσιζτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ^π_ρ ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^β_λ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^β_λ

Μ η εκ κλι νησ την καρ δι ανμου εις λογους
πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Γ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την
α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α
σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^β_κ

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην ^β_κ

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε λη στην ψυ χην μου ^β_κ

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι ^β_κ και α πο σκαν δα

λωντωνερ γα ζο με νωντην α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβουςμου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **β λ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **β λ**

Ε κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των **β λ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^βλ

ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

με ^βλ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον ^βλ α

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος ^πα την

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζο μεν ^βλ δι αυ της γαρ α νε και νι σας

την κα τα φθα ρει σαντων αν θρω ω πων φυ

σιν Παν το δυ να με **β λ** και την εις ου ρα

νους α νοδον κα θυ πε δειξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος **β λ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι

τι μι ον ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λωτου Σταυ

ρου ε κου σι ι ως προ σηλωθεις και εις

Α δου κα τελ θω ων Δυ να τε του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας **β λ** δι

ο προ σκυ νου ου μεντην εκ νε κρων σου

Α να στασιν εν α γαλ λι α σει βο

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Π υ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι

ε και τω σω θα να τω του θα να του

το βα σι λει ον ε λυ σας γε νος δε

το αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας

ζω ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω

ρη σα μενος και το με γα ε λε ος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του

σω τη ρος τρι η με ρον Ε γερ σιν **β λ** δι

ης ε λυ τρω θη μεν των του Α δου α

λυ των δε σμων **β λ** και α α φθα ρσι αν και ζω

ην **β λ** παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες **π ρ** ο

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας **Δ** σω

ω σον η μας τη Α να στα σει σου μο νε Φι λαν

θρω πε **β λ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δ γ γε λοι και ανθρω ποι Σω τηρ την σην

υ μνου ου σι τρι η με ρον Ε γερσιν

δι ης κα τη γα α σθητης οι κου με

νης τα πε ρα τα **β λ** και τη ης δου λει αστου εχ

θρου **β λ** παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες

Ζω ο ποι ε παν το δυ να με Σω τηρ

σω σον η μας τη Α να στα σει σου μο νε Φι

λανθρωπε **β λ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας **Δ δ** και μο

χλους συ νε θλα σας Χριστε ο Θε ος **β λ** και γε

νος αν θρω ω πων πε πτω κος α νε στη σας β λ

δι α του το συμ φω νως βο ω μεν π ρ ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι β λ

Τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φουσῆματι, ψυχώσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὀρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατὰν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνω τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἄλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στολὴν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθη ὁ τάλας, σοῦ τὸ

θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι, ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἢ γῆ κεκατήραται. Ἄλλ' ὃ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὄλων ἰκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξάι μοι, ἄς τῇ παραβάσει ἀπέκλιστα· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄδὰμ ἐξωστράκισται, παρακοῇ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατῶμενος, καὶ γυμνὸς κάθηται, τοῦ χωρίου οἴμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες,

εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων,
εὐάρεστοι γινόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν
οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Θ κα α θι ι σεν Α α δαμ α πε

ναν τι ι του ου ου Πα α α ρα α δει

ει ει σου και την ι δι ι αν γυ υ

υ υ μνω ω ω ω σιν θρη νω ων ο

δυ υ ρε ε ε το οι οι οι

οι οι μοι τον α πα τη πο ο νη η

ρα πει σθεν τα α α και αι αι κλα α πε

εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε

εν τα οι οι οι οι οι μοι τον α

πλο ο τη τι ι γυ υ μνον νυ υ υ υν

δε ε η πο ο ρη με ε ε ε νον

αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε ουκ

ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα

α αυ σω ουκ ε τι ο ο ψο ο

μαι τον Κυ ρι ον και αι Θε ο ον μου ου

και πλαα α α στην εις γη ην γαρ

α πε λε ευ σο ο ο ο μαι π εξ

η ης και προ ο ο σε λη η η η φθη

ην π Ε λε η μονι οι κτιρ μο ο ον βο

ο ω ω ω σοι Δ ε λε η σο ον με ε

το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα π

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην π

Ο δι α α σε π Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ π

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

α νε φω ω ω νη η η η σε τω

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

αν τι ^π Πα ρε ε ε στη η Βα σι

λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π

Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης

α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α

πα τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π

φθα ρει σαντοις πα α α α α θε ε ε ε

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων ^π προ ο ο ο ο

βα α α α τον ^π τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

ι προ ο σα γα α α γη ^π και τω ι

δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

ε σι ^π και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος ^Δ ο ε χωντο με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος δὲ Βου.

Κ υ ρ ι ε α α νελθωνεν τωσται ρω την

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη π

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ονσου Ε γερσιν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να

τε πα σαν κτι σιν ε σα λευ σας τε

θεις εν τα φω δε τους κα τοι κουν τας

εν τα φοις α νε στησας α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νειτωναν

θρω πων δι ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν

την τρι η μερονσου Ε γερσιν

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Α α ο ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους
τω Πι λα τω **π** σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα
σεν **β** α γνω ω μων πε ρι τον ευ ερ
γε την φα νεις **β** αλλ ε κων υ πε μεινας
τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης
τρι η με ρος **β** ως Θε ος δω ρου με νος
η μιν **Δ** α τε λευ τη τον ζω η ην και
το με γα ε λε ος **β**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες **π** κα τα

λα βουσαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη

σαν ^β _λ μη ευ ρουσαι δε ο λο φυ ρο με

ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον ^β _λ

^γ Οι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ

των α παν των ^β _λ πως ε κλα πης ^π _ρ ποι ος

δε το προς κα τε ε χει το ζω η φο ρον

σω μα σου ^β _λ Αγ γε λος δε προς αυ τα ας

α πε κρι να το Μη κλαι ε τε φη σιν αλλ

α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε

στη ο Κυ ρι ος ^β _λ πα ρε ε χων η μι

ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ

χνος ^β ^λ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

Ε ξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α

δει ει ει σου ου ^Δ δι α α α της βρω

ω σε ε ε ε ως ^π δι ο και κα α

θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να α αν

τι ι του ου ου του ^Δ ω δυ ρε το ο

ο λο ο λυ ζων ^Δ ε λε ει νη τη

φω νη η και ε ε λε ε ε γεν π

οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α α λας

ε ε γω Δ μι αν εν το λην πα ρε ε

βη ην τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο

του Δ και των α γα α θων παν τοι οι

ω ω ων ε στε ε ρη η η η μαι π Πα

ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α

α τε Δ ο δι ε με πε ε ε φυ υ

υ τε ευ με ε ε νος Δ και δι α α τη

ην Ε ευ αν κε ε κλει σμεε ε ε νος π

ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι ι

κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πως

των σων αν θε ε ω ω ων πλη σθη η σω

ω ω ω μαι δι ο και προς αυ τον ο

Σω ω τηρ το ε μον πλα σμα ου θε

λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι

αλ λα βου λο μαι του το σω ζε σθαι και

εις ε πι γνω σιν α λη θει ει ας ε

ε ε ελ θειν ο τι τον ερ χο ο με ε

ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα

α λω ε ε ε ε ξω

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων **Α** μην

Ο ποι η της και λυ τρωτηςμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον **Α** δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε να α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

— — — — — — — — — —
σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

— — — — — — — — — —
χων η μω ω ων

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος γ Βου.

λ

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ
Κυρίου Μαθήτριάι καὶ τὴν προγονικὴν
ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

τοῖς Ἀποστολοῖς καὶ χωμεναί ελεγον

εσκυλευται ο θανατος η γερθη Χρι

στος ο Θεος δωρου μενος τω κο

σμωντο μεγα ελεος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.
κ

Το απαιωνος αποκρυφον και Αγ

γελοις αγνωστον μυστηριον δια σου

Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω

ται **β** Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου με νος **Δ** και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος **β** δι ου

α να στη σας τον Πρω το πλα στον **Δ** ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων **Δ**

Ο Διάκονος· Σοφία.

Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ο Χορός· Ἀμήν.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι,
μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον,
ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιᾶσεως,
θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισηλίου, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἄρας, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τρίτῃ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος,
ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονάς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

‘Ο α’ Χορός· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ’· ‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,
δόξῃ Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μεριστὴν οὐσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄφραστον τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθέने, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Ὁ β' Χορός· τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανερώσε.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον,

Ὁ α' Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ

Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονουῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου,

Ἦχος β΄. Χορός· πάντα ἀξιώσον.

Ἦχος ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,

ένα τῶν αἰῶνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν
ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός,
ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς,
Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,
Ὁ α' Χορός πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ η'. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε,
κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ
ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν,
δειξόν με κράζοντα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε,
Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν
πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου
θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ
σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος
σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις
ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριάς
Μονάς, φρούρει τὴν ποιίμνην σου ταῖς πρεσβείαις,
‘Ο β’ Χορός τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει
φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ θ’ . Ἀπας γηγενῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
᾽Ολην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν
διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ
τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου,
Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν
δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
᾽Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν
᾽Υψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις
Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίον, οὐσίαν μίαν, τρία

δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Η λι ι ος α κτι ι νας ε κρυ υ

ψεν η σε λη νη η η συ υ υν

τοιοις α α αστροις ει εις αι αι μα με

ε τε τραα α α πη ο ρη η ε ε

φρι ι ι ξαν βου νοι ε τρο ο ο ο

μα α α α ξαν **Δ** ο ο τε Πα ρα δεισος

ε κλει ει ει ει ει σθη η **π** εκ βαι νω ων

ο Α α δαμ χερ σι τυ πτω ω ων τα ας ο

ο ο ψεις **Δ** ε ε ε ε ε λε ε γε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν **κ** ε

λε η η η μο ον **Δ** ε λε η σο ον με

ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα **π**

κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

Μ υ στι κως α νυ μνου με εν σε Θε ο

ο το ο ο κε Μα ρι ι ι ι α π

α νε δει ει ει χθης γα αρ θρο ο ο νος ρ

του με γα λου ου ου Βα α α σι ι λε

ε ε ως Δ ρ σκη νη πα να γι ι ι α ρ

των ου ρα α νω ων πλα α τυ τε ε ε +

ε ρα π Χε ρου βι ιμ α α αρ μα α

α νω τε ρα α α δε τω ων Σε ε ρα ρ

α α α φιμ νυμ φω ων δο ο ο ο ο ξης π

εκ σου γαρ προ ηλ θε ε σα α αρ κω ω

θεις ο πα α α α α αν των

Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος αυ του ι κε ε ε ε τε ε ε ευ

ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ

ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν β ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου β

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ

κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

λ

Τὸ φαιδρον τῆς Ἀναστασεως κηρυγ

μα ἐκ τοῦ Ἀγγελου μαθουσαι Αι του

Κυριου Μαθητραι και την προγο

νικην ἀποφασιν ἀπορριψασαι

τοῖς Ἀποστολοις καυχόμεναι ελεγον

εσκυλευται ὁ θανατος ἡ γερθη Χρι

στος ὁ Θεος δωρουμένος τῷ κο

σμῷ τὸ μέγα ελεος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγελοις ἄγνωστον

μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.
λ

Το ἀπαιώνος ἀποκρυφὸν καὶ Ἀγ

γελοῖς ἀγνωστον μυστήριον διὰ σου

Θεοτοκε τοῖς ἐπιγῆς πεφανέρω

ται Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει

σαρκούμενος καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑ

πὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος δι' οὗ

ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον ἔσω

σεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς

ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ·
συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν
ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνη
Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ,
καὶ τῇ πέτρα προσελθόν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς,
λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις·
Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι
αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ
μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ
πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός,
ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ
προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων,
πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ
Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π̣ ϑ̣ υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣

ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣ ε̣ ε̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ον̣ με̣

τα̣ α̣ α̣ α̣ δι̣ ι̣ και̣ ω̣ ω̣ μα̣ α̣ τα̣ α̣ α̣

σου̣ κ̣ α̣

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα **κ** τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα **Δ**

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι **Κ** **Α** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **Κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **Κ** **Α** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε **Α** α

πο στο λοις ει ει ει πα τε **Δ** **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

Ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε^κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α^κ Αλ

λη η λου ου ι α^κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α^κ Αλ

λη η λου ου ι α^κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α^κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α^π χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α^κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος π α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἔστι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοὴν (χῦμα).

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾶμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. **(Δίς)**

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,

Ὁ β' Χορός· ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε
λα γος α βρο χοις ι χνεσιν ο πα λαι ος
πε ζευ σας Ι σρα ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε
ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ να μιν εν
τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ
παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ
ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος,
πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργέ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος

θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ
γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

β λ Θ υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι β λ η Ε κ
κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ ρ α ζ ο υ σ α π ρ ο σ ο υ μ ο υ
ι σ χ υ ς Κ υ ρ ι ε Δ ρ και κ α τ α φ υ γ η κ α ι σ τ ε
ρ ε ω μ α β λ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθῆς
Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν
πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελὼν
φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς
ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν
πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε
προσάγομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

᾽Οφισ ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας,
ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ,
πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου,
τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός,
μηδὲως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης
ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον;
πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ
ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης,
ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι,
περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ
τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἦχος· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ἦχος Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθέρωσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότης, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῶ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Δόξα. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες

προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἔλεημοσύνην,
κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης.
Ἄλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν
τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων
παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον,
συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι
λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου,
οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον,
ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς
τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὀψεις,
καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάληθσον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἥχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι

ὦ τὶς παρέλθη, τὶς δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, κ' ἂν παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὸν φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Κυριακή, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰωσής, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς
αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοῦξ ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου,
ἦτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα
τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ
Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ
ἐλέησον, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

εν α βυσ σω ω ι ι χνε ε σι τον δι

ω ω ω κτην Φα ρα α ω κα

α θο ρω ων πο ο ον του ου

με ε ε νον Θε ω ω ω ε

πι ι ι νι ι κι ι ο ο ον

Ὁ β' χορός: ω δη ην ε βο ο ο

α α α α σω ω με εν

Ὠδὴ Γ'. Ο υκ ε στιν α α α α γι

ι ι ος ω ως συ Κυ ρι ι ε

ο ο Θε ε ο ο ος μου ο υ

ψω ω ω σα ας το ο ο κε ε ε ρας

τω ω ων πι στω ων σου ου ου α

α γα α α θε και στε ρε ω ω

ω ω σα ας η η η μας εν τη

πε ε ε ε ε τρα τη η ης ο

μο ο ο λο ο γι ι ας σου ου

Ὠδὴ Δ'. Χ ρι στο ος μου ου ου δυ

υ να α α μιν Θε ο ο ος και αι

Κυ υ ρι ι ο ος η σε πτη Ε εκκλη

σι ι ι ι α α α θε ο πρε ε

πω ως μελ πει α να κρα α α ζου σα α

α εκ δι ι ι α νοι οι οι ας

κα α θα α α ρας εν Κυ ρι ι

ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζουου σα

α

Ὠδὴ Ε΄. **Τ**ω θει ω φε ε ε εγ

γει ει ει σου α γα α θε τας των

ο ο ορ θρι ι ζον των σοι ψυ υ υ χας

πο ο θω ω κα τα αυ γα α σον δε ο

μαι αι σε ει δε ναι Λο ο ο γε

ε Θε ε ε ου τον ο ο ο ον

τω ως Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο

ο ο φου των παισμα α α των α

να α α κα α λου ου με ε νο ον

Ὠδὴ Γ'. **Γ** ου ου βι ου ου την θα α

α λασ σαν υ υ ψου με ε νη η

ην κα α θο ο ο ρων των πει ρα

σμωντω ω κλυ υ δωω νι τω ευ δι ω ω λι

με ε ε ε νι ι ι σουπροσ δρα α

μω ων βο ω ω ω σοι Α α α να

α γα α γε εκ φθο ρα α α α ας την

ζω η η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε

λε ε ε ε

Ὠδὴ Ζ'. **Ζ** ρο σο βο λον μεν τη ην κα α

μι νον ει ει ειρ γα α σα α το α α

αγ γε ε ε λος τοι οι οισ ο σι ι ι

ι ι οι οισ παι αι αι σι τους Χαλ

δαι αι ουους δε κα τα φλεγονπρο ο ο σταγ

μα Θε ε ου ου τον τυ υ υ υ ραν

νο ον ε ε πει ει ει σε ε βο ο ο

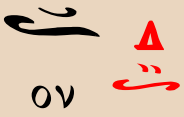
αν Ευ λο γη το ο ο ο ος ει

ο Θε ο ο ος ο τω ω ων πα τε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

 κ φλο γος τοι ο ι σι ι ι ι

οι ο ι σι ο ι δρο σο ο ον ε ε πη η γα α

σα ας και δι και ου ου θυ σι ι

ι ι α αν υ δα α α τι ι ε

ε φλε ξα ας α α παν τα γα αρ

δρα ας Χρι στε μο νω τω ω ω βου ου λε ε

σθαι Σε ε ε υ πε ε ερ υ ψου ου

ου ου ου μεν εις πα α αν τα ας του ου

ους αι αι ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

 ς εν η πει ρω πε ζευ

σας ο Ισραηλ εν αβυσσω ιχνεσι τον

διωκτην Φαρωα των ποτων

μενον Θεω επι νικιον

Ὁ β' χορός: ωδην εβοα σωωμεν

Ὁιδὴ Γ'. Ουκ εστιν αγιος ως

συ Κυριε ο Θεος μου ο υψωσας

το κεερας των πιστων σου αγαθε

και στερεωσας ημας εν τη πετρατης

ομολογια σου

Ὁιδὴ Δ'. Χριστος μου δυναμις Θε

ος και Κυριος ησηπτη Εκκλησι

α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα ζου σα

εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι

ω ε ορ τα ζουου σα

ᾠδὴ Ε΄.

ω θει ω φεγ γει σου α

γα θε τας των ορ θρι ζον των σοι ψυ χας πο

θω κα ταυ γαυ σον δε ο μαι σε ει δε ναι

λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πταισματος να κα λου με ε νον

ᾠδὴ ΣΤ΄.

ου βι ου την θα λασ σαν

υ ψου με νην κα θορων των πει ρα σμων

τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με νι σου προσ

δρα μων βο ω σοι Α να γα γε εκ φθο

ρα ας την ζω ηνμου πο λυ ε λε ε ε

ᾠδὴ Ζ΄.

Α

ρο σο βο λον μεν την κα

μι νον ειρ γα σα το Α γ γε λος τοις ο σι οισ παι

σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον

προ σταγμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε

βο αν Ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο

των Πα τε ρων ημων

ᾠδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ε κ φλο γος τοις ο σι οισ δρο σον ε πη

γασας και δι και ου θυ σι αν υ δα τι

ε φλεξας **β** α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω

τω βου λεσθαι Σε υ πε ρυ ψου ου μεν εις

παντας τους αι ω ω να α α α ας **β**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **β** Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **β** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμωνσου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου **Δ** και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με **Β**

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω **Δ** και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος **Δ**

Γ οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα **Δ** ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **Β**

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι χ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

A πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

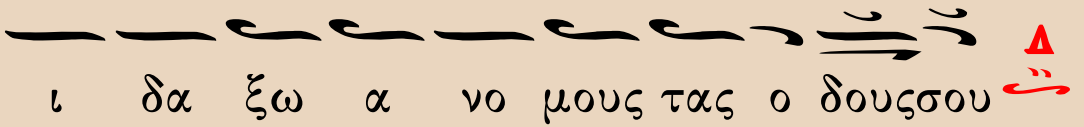
σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

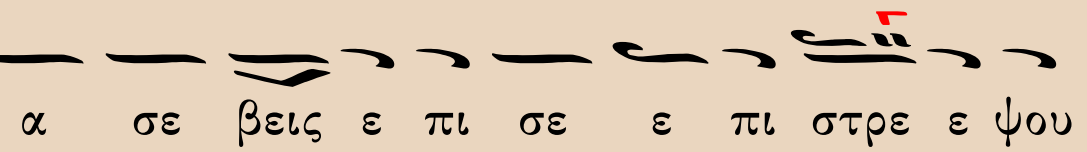
ον μη αν τα νε λη σα π ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

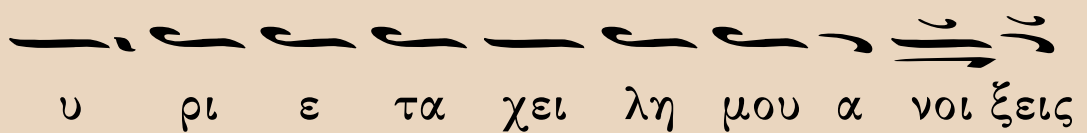
σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

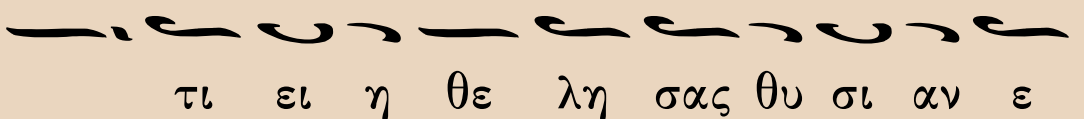
σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δὲ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δὲ αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον Δ δὲ ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δὲ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην δὲ Της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε δὲ αι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αϊς ως

ρα θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας δ̣ ταις σαις

πρε σβει αις ρυ υ υ σαιαι αι αι με Δ̣ δ̣

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ̣

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α

Χ̣ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοςτων ι κτιρ μωνσου Χ̣ ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου π̣

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων Δ εν νο ω ω ν ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω χ κ την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

ε ως π αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευ σπλα γχνι ας σου Δ ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι Δ ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος Δ

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Δι.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε
ραφιμ τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεοῦ
Λογόν τεκυσαν τὴν ὄντως Θεοτό
κονσε μεγαλυνομένην

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν τιμιωτεραντων Χε

ρου ου βιμ και ενδοξοοτεραν ασυγ

κρι ιτωωστων Σεραφιιμ την α

δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον τε

κουσαν την ο ο ον τως Θε ο το ο

ο ο κο ον σε με ε ε γα λυ υ

υ υ νο ο ο ο μεν

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

ε ε ον ανθρω ω ποι οισ ι

δει ει ει ν α α δυ υ να α το ον ον

ου τολ μα α αγ γε ε λων α τε νι σαι

τα ταγμα τα α δι α σου ου δε ε

πα α να γνε ε ω ω ω ρα α α θη

βρο ο τοι οισ λο γο ος σε σα αρ κω ω

με ε ε νος ο ο ο ον με γα α

α λυ υ νο ον τες συ υ υν ταις

ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα

τι αι αι αις σε μα καρι ζο ο με ε

Ε ΕΝ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον
ον ου τολμα Αγ γε λων α τε νι ι σαι
τα ταγμα τα δι α σου δε πα να γνε
ω ρα θη βρο τοις Λο γος σεσαρ κω με
νος ον με γα λυ νοντες συν ταις ου ρα νι
αιστρατι αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. ᾠΑρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾠΥψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἄναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον δ’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β’. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος· καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος β’. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σου Σωτῆρ καὶ Θεέ μου· δι’ οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ τωνου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

β
ω **λ**

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α

ρα α α α α α ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα

αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυρον υ πο μεις και θα να τον

και α α να στασεκτων νε κρων **β** παν το δυ **λ**

να με Κυ ρι ε **Δ** δο ξα ζο μεν σουτην **δ**

β
Α να στασιν **λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ν τω Σταυρω σου Χρι στε της αρχαι αι

ας κα τα ρας η η λευ θε ρωσας η μας **β** και **λ**

εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μω ων τυ ραν νη σαντα δι α βο λον **Γ**

κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σεισου χα ρας

τα πα αν τα ε πληρωσας β λ δι ο βο

ω με εν σοι Δ λ ο α να στας εκτων νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα σοι β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο

δη γησον η μας ε πι ι την α λη θει

αν σου β λ και ρυ υσαι η μας των πα γι δων

του εχ θρου β λ ο α να στας εκτων νε κρων

α να στη η στον η μας πε στον τας τη α

μαρ τι ι α β λ ζ β λ εκ τει νας την χει ρα σου

φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των Α

γι ωνσου β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι

σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου β λ

ηλ θες ε πι γης δι α φι λανθρωπι αν

αν θρωπος γε νο με νος α τρε επτως και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι

ο α πα θης τη Θε ο τη τι α α να στας δε

εκ νε κρων β λ α θα να σι αν πα ρε εσχες

τω γε νει των ανθρωπων ως μονος παντο

δυ ναμος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Θ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η

μιν α θα να σι ανπραγ μα τευ σα μενος Σω

τηρ και εν τα φω ω κη η σας ι να η

μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης σου

να α να στη σας ε αυ τω πα θων μεν ως

ανθρωωπος αλλ α να σταςως Θεος δι

α του το βο ω ω ω μεν δο ο ξα σοι

ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρωπε β λ

Τοῦ Τριωδίου. Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο ι οἱ μοι οἱ οἱ ο Ἀ δαμ εν θρη

νω ω κε κρα α γεν κ̣ ᾠ̣ ο τι ο φι ις και γυ

υ νη θε ι κης παρρη σι ας με ε ξω ω

σαν Δ̣ ᾠ̣ και Πα ρα δει σου ου ης τρυ υ φης ξυ

λου βρω σις η ηλ λο ο τρι ι ι ι ι

ω ω ω ω σεν π̣ ᾠ̣ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ μοι ου

φε ε ε ρω ω λοι οἱ οἱ πον το ο

ο νει ει ει δος ο πο τε βα σι λευς

των ε πι γει ων παντων κτισμα α των Θε

ε ου νυν αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην υ

πο μι ι ας α θε σμου συ υμ βου ου

ου λης και ο πο ο τε δο ο ξαν α

θα να σι ας ημ φι ε ε σμε ε ε νος

της νε κρω σε ω ω ως την δο ο ραν ως

θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι

φε ε ε ε ρω οι οι οι μοι οι τι να

των θρη η η η η η νων συ νερ γα

α την ποι η η η σω ω ω μαι αλ

λα συ φι φι λανθρωω πε ο εκ γης δη μι

ουρ γη σα ας με **Δ** ευ σπλαγ χνι ι αν φο

ρε ε ε ε σας **π** της δου λει α ας του ε

ε εχ θρου α να κα λε σαι αι και σω ω

σον με **Δ**

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

π ο στα δι ον των α ρε τω ων η

νε ε ε ω ω ω ω κται **κ** οι βου λο με

νοι α θλη η η η η σαι ει σε ε ε ελ

θε ε ε ε τε **Δ** α να ζω σα με νοι οι

οι τον κα α λον της νη η στει ει ει α ας

α γω ω ω να π οι γαρ νο μι μως

α θλουντες δι και αι ως στε φα νου ου

ου ουνται κ και α να λα βο ο οντες την

πα νο πλι ι αν του Στα αυ ρου Δ τω

εχ θρω αν τι μα α χη η σω ω ω ω

ω με ε ε ε θα π ως τει χος αρ ρηκτον

κα τε χοντες την πι ι ι στιν κ και ως

θω ρα κα τη ην προ σε ευ χην Δ και πε ρι

κε φα α λαι αι αι αν τη ην ε ε λε

η η μο συ υ υ υ νην π αν τι μα χαι

ραστην νη η στει ει ει αν κ η τι ις ε εκ

τε εμ νει α πο καρ δι ι ι α α ας

πα σα αν κα κι ι ι ι αν κ ο ποι

ων ταυ τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται

στε φα α νον κ πα ρα του Παμ βα σι λε

ε ε ε ως Χρι ι στου κ εν τη η με ρα

α της κρι ι σε ως Δ δ

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Α δαμ του Πα ρα δει σου δι ω ω

ω κε ε ε ε ε ε ται ν τρο φης με τα λα

βω ων ω ω ως πα ρη η κο ο ο ο ος

Μω σης θε ο πτης ε χρη η μα α

τι ι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα

της ψυ χη ης κα α α θη ρα α με ε ε

ε νος δι ο του Πα ρα δει ει εισου οι

κη το ρες γε νε εσθαι αι ε ε πι ι ι πο ο

θου ου ουν τες α παλ λα γω ω ω μεν

της α λυ συ τε λους τρο φης και Θε

ον κα θο ραν ε φι ε ε με ε νοι μω

σα ι κως την τε ε τρα δα της δε κα

δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν

προ σευ χη και τη δε ε η η η

η η σει ει λι κρι νω ως προ οσ

κα α αρ τε ε ρου ου ουν τες κα τευ

να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα

α πο σο βη σω μεν της σαρ κο ος τα α α

οι δη η μα α α τα κου φοι προς

την α νω πο ρει α αν με τι

ι ι ι ι ι ι ω μεν ο που αι

των Αγ γε ε λω ω ων χο ο ρει ει ει

αι α σι γη η η τοι οις φω ω ω

ναις την α δι αι ρε τον α νυ μνου

σι Τρι ι α δα **Δ** κα θο ραν το α μη χα

νον κα α αλλος και αι αι δε σπο ο τι

ι ι ι κον **π** ε κει α ξι ω σο ο ον

η η η μας Υι ε Θε ου ζω ω ω ο

ο δο τα **Δ** τους ε πι σοι πε ποι θο ο τας

συγ χο ρε ε ε ε ευ σαι ται στων Αγ

γε ε λων στρα α τι ι ι αι σ **π** ται σ

της τε κου ση ης σε ε Μη η τρος Χρι στε ε

ε πρε σβει ει ει αι σ **κ** των Α πο στο ο ο

λων και των Μαρ τυ ρων και αι πα αν των των

Α γι ι ι ι ων **π**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

π
τι

Ε ε φθα α σε και αι ρος **Δ** η των πνευ

μα τι κων α γω ω νων α α α αρ χη **π**

η κα τα τω ων δαι αι αι μο ο ο νων

νι ι ι κη **Δ** η πα νο πλο ος εγ

κρα α α α τει ει ει ει α **Δ** η των Αγ

γε λωνευπρε πει α **Δ** η προ ος Θε ε ο

ο ον πα αρ ρη σι ι ι ι α **π** δι

αυ τη ης γαρ Μω υ υ σης γε γο νε

τω Κτι στη συ νο ο ο ο μι ι ι ι

λος και φω νην α α α ο ο ρα

α α τως εν ταις α κο αι αις υ υ

υ πε δε ε ξα α α α το Κυ υ

ρι ε ε δι α αυ της α ξι

ι ω ω σω ο ον και η η μας προ

σκυ νη σαι αι αι σου ου ου τα α πα

α α θη και την α γι α αν Α

να α α α στα α α α σιν ω ως φι λα

α αν θρωω ω ω πος

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων **Α** μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω ρ και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α

ν ι ε Θ ε ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ **π** Κυ ρ ι

ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε

κ α ι Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **π**

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς

τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο

α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο ς μ ο υ

ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ς μ ο υ **π**

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κα

θ η μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε

λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας ου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κυ ρι ε προσσε κα τε ε φυγον δι δα

ξον μετου ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου π

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως π

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην **π**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας **π**

Χ **Α** α α γι ι ος ο Θε ε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ
 ρ

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Δ
 ρ Α σω μεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

ρ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος Δ
 ρ

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

Δ ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως κ Δο ο ξα α ε εν υ

ψι ι ι στοι ο ι ς Θε ε ω ω και ε

πι γη η ς ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι ο ι ς ε ευ δο κι ι ι ι

α

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε **ζ'**

Πα α τερ Παν το κρα α α α τος **π**

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες **Δ** Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

π
α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου **π**

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυλαχθη η η ναι αι η η η

μας π

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δοξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ιν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου Γ 99

ο ο τι ι η η μαρ το ο ο ον σοι

π
οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον π δι δα α ξο ο ον με Δ ϕ του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου π

Ο τι πα ραι σοι πη γη η ζω ω

η ης Γ εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου Ζ' Χ ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως

α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ον η η η μας

ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω νάστων αι

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ε ε

λε η η σον η η μα α α α α α α

ας π

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔγχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἶ Κυριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα

τοῦ αὐτοῦ ^νδ̣

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυριὸν καὶ

μη ἐπιλανθάνῃ σου πάντα πο

δοσει σου ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντά σου

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

^ρ η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^ν
_δ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα ακρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^ν
_δ

Καθως οικτειρειπατηρ υιους ^π
_ρωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^ν
_δ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του **π** εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον **δ**

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **δ**

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του **Δ** Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε **δ**

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι ι α ξυλου ο Α δαμ β λ Πα ρα δει

σου γε γο ο νεν α ποικος β λ δι ι α ξυλου

δε Σταυ ρου β λ ο Λη στης Πα ρα δει ει σον

ω κη σεν ο μεν γαρ γευ σα με νος β λ

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν

τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον

ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον

Μνη σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι ι λει

α σου

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῆ λόγχη διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν

τοῦ ἄδου τῆ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου
τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ,
ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν,
ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου,
καὶ ἐν θερμῇ τῆ πίστει αἰὲ κραυγάζειν σοι·
Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Στολὴν με ἐνέδυσας, θεοῦφαντον Σωτὴρ· ἐν τῇ
Ἐδὲμ ὡς εὐσπλαγχνος· ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν
ἐντολήν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς
καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ, διὰ
ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς·
Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης· ὦ τοῦ
πτώματος!

Δόξα. (Ἀργῶς)

Ἐλέησον οἴκτειρον, Παντοκράτορ ὁ Θεός, τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, μὴ παρίδῃς με δέομαι Ἀγαθέ, τὸν ἀποχωρίσαντα, ἑμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Μαρία Θεόκλητε, ἡ Κυρία τοῦ παντός, ὡς τετοκυῖα Κύριον, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Λυτρωτήν, αἰχμάλωτον ὄντα με, Παραδείσου τῆς δόξης ἀνακάλεσαι.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου

σωτηρῶσόν ἡμασ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σ ω σὸν ἡμασ Υἱε Θεοῦ ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλλον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ωΠνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.

λ

Τὸ παιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ
μα εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις και χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἡ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Ἄγιου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Δι.

της σοφιας οδηγησεν σε ως

χορηγε των αφρονων παιδευτα και

των πτωχων υπερασπιστα στηρι

ξον συνετισον την καρδιαν μου δε

σποτα σου διδου μοι λογον ο του Πα

τρος Δο ο ο ο ο ο γος ιδου ου

ου γαρ τα χειλη μου ου μη κωλυσω εν

τω κραζει ειν σοι Ελεημονε

λεησον με τον παραπεσον τα α α

α

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ἄμην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ι ος Α θα να τος **Β** ε λε η

σον η η μας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στῆσαι αὐτόν.

Ἄ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Ἄ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ρρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δ΄.

Ε ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δ΄.

Ο ι τα α α Χε ε ρου ου ου ου
ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι μ Δ δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε

ε ε ε ες Δ δ και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η Δ δ η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ δ ζω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω Δ δ Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι το ον τρι σα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π ρ υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες β λ

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην δ α πο

θω με θα α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α

α α σαν Δ δ με ε ρι μνα α α α α α α

α αν Δ δ

Ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι το ον βα α σι λε ε

ε ε ε Δ δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε

ε ε ε κ κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι λε ε α α α α α α

α α α Δ δ των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι β λ

Τ αῖς Ἀ αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις **Δ** α

ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι κω ω ως ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οιζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ α υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες Δ πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν α την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η η ν

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α α Δ δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β κ

αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις Δ δ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως ν ν δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ν Δ δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α Δ δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ὄνομα
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η η η η η
 η η ηη χη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η
 η η η α γα α πη η η η η η η
 σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι
 ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
 η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θως δὲ μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το ο

ο κον δὲ την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον δὲ και μη τε ρα του

Θε ου ου ου ου η η η η μων δὲ την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ δὲ και αι ε εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως

τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ δὲ την α

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως **ζ'** Θε ο

ο ο ον Λο ο ο γο ον τε κουου ου ου

σαν **π** την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε ε ε εν **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος **δ** Βου.

Α ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η

θω ω ως **β** μα κα ρι ζειειν σε ε την

Θε ο το ο ο ο κο ον **β** την α

ει μα κα ρι ι στον και πα α να α μω

μη η τον **Δ** και μη τε ε ρα του Θε ου

ου η η μω ων ^βχ την τι μι ω τε ραντων

Χε ε ε ρου ου βι ι ιμ ^{ζ'}χ και εν δο

ξο ο τε ε ε ε ρα α αν ^{ζ'}χ α συγ

κρι ι ι ι τω ως των Σε ρα α α φι ιμ ^βχ

τη ην α δι α φθο ο ο ρω ως ^Δδ

Θε ε ο ον Λο ο ο γο ον τε ε

ε κου ου ου ον σαν ^Δδ την ον τως Θε ε

ο ο το ο ο κον σε ε ε με γα λυ υ

νο ο ο με ε ε ε εν ^βχ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι τον Κυ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ο υ υ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α εκ των ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Ἔτερον, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Α Δ
Α
ι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει Δ
ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει Δ
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
αι νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε Δ
το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ δ

Ἔτερον, Ἰωάννου Λασκάρεως τοῦ Πηγουνίτου.

Ἦχος Δι δ

Α ι α ι α ι α ι νει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει Δ δ

το ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι τον κυ υ υ ρι

ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α α α α ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι ι ι ρι υ υ υ υ υ υ υ κυ τον

ρι υ υ κυ ον το ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ο ον ι

ω ω εκ τω ε ε ε ε ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ων ω ω

ω ω ω λε ε ε ε ε ε ου ρα α εκ των ου ου ρα νω ω ω ζω

ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε α λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βου ου ε ε ι α α α α α α

α υε ρα α α α α α ρα α α α α

α α α α α υε ε ρα α α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου

ι ι α α α α α α α α ρα

χα α α α α α α α α α λλε ε

ε ε υε ε ε ε υε ρα α α α α α

υε ε ε ε τα υε ε υε ρα α α

α α α α υε ρα α ρα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε

ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α υε ρα α α υε ρα α ρα α α

υε ε ε ε ρα α υε ε ρα α

α α ρα α α α α λλη η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η

η η α α α α λλη η η η

η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

α α α ρα α α α α α α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι

α α α α α α α α ρα χα α

α α α α χα α α α α α α α

α α α α α λλη η η η η η ρη

η η η η η η η η η η η η ρη

η η η η η η η χη η η η η η

η η η η η η η χη η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η ρα

α α α λλη η η η η η η η η

η η η η η α α λλη η λου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι α α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γα α α α α α α α λλη λου

ι ι α α α α α α α α α λλη

λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α ρα α α α

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

Ἄξιον ἑστὶν ἰσαριθμεῖν τὰς δόξης τῆς Θεότητος τῆς
ἁγίας Τριάδος. Ὁ ἱερεὺς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου   Αλ λη λου ι α Αλ λη

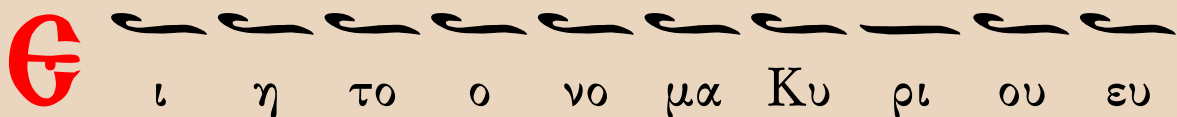
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

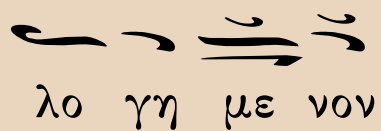

Ἦχος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

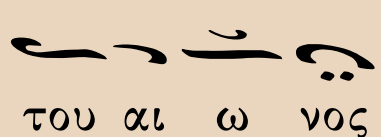

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον   α πο του νυν και ε ως

 του αι ω νος (δίς).

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον   Ἦχος: Ὁ β΄ Χορός· α πο

 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

  Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.